

4059

130/-

கலையுலகில் கால்நடர்நுண்டு

‘கலைப்பேரரசு’
ஏ. ரி. பொன்னுத்துவரை

கலையுலகில் கால்நூற்றுண்டு

‘கலைப்பேரசு’

ஏ. சி. பொன் னுத்துரை

குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை வெளியீடு

பதிப்புரை

உலகியலிலும் மெய்ந்நெறியிலும் சென்ற நாற்பது வருடங்களாக அளப்பரிய தொண்டு செய்துவரும் நிறுவனம் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை. இதன் உண்ட இலட்ச யங்களுள் சிறப்பாயமைவன அறிஞர்களதும், கலைஞர்களதும் தரமான சிருஷ்டி களை நூலுருவில் வெளியிடுதலும் சிறந்த நூல்களுக்கு அறிமுக விழா எடுத்தலும் ஆகும். பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, கலைப்புவலர் க. நவரத்தினம், இரசிகமணி கணக. செந்திநாதன், சிவாகம வித்தியாழுஷணம் பிரம்மநீ சு. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள், அருட்கவி சி. விநாசித்தம் பிப் புலவர், கலாகேசரி ஆ. தம்பித்துரை, கவிஞர் வி. கந்தவனம், சு. வே., குறமகள், எஸ். பொ., கவிஞர் இ. நாகராஜன் உட்படப் பலரின் பல படைப்புக்களை நூலுருவில் வெளியிட்டோம். முப்பத்தெட்டு நூல்களை இதுவரை நாம் பிரசரித்துள்ளோம். எமது சபையின் நீண்ட கால உறுப்பினரும், செயலாளரும், நாடகப் பிரிவுத் தலைவரும் ஆகிய திரு. ஏ. ரி. பொன்னுத்துரைக்கு கலைப் பெருமக்கள் — கற்றறிந்த வல்லுநர் பர மேஸ்வராக்

திருமகள் அழுத்தகம், சன்னுகம்

கல்லூரி முன்னாள் அதிபர் திரு. சி. சிவபாது சுந்தரம், M. A. (Cantab.) தலைமையில், கலையரசு கே. சொர்ணவிங்கம், இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன், சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, பிரம்மழீ சு. து. ஷண்முக நாதக் குருக்கள், கலாகேசரி ஆ. தம்பித் துரை, பண்டிதர் கதிரேசர்பிள்ளை, தேவன், நடிகமணி வி. வி. வைரமுத்து முதலாம் கலைஞர்கள் மத்தியில்—பதக்கம் அணிவித்து, பாமாலீ குட்டி, ‘கலைப்பேரரசு’ என்ற பட்டத்தை வழங்கியுள்ளனர். இந்த ஒரு காலகட்டத்திலே அவரது கால்நூற்றுண்டுக் கலைச்சேவையைப் படம்பிடிப்பதாகவும் அநுபவங்கள் சிலவற்றைக் கூறுவதாகவும் அமைந்துள்ள கலையுலகில் கால்நூற்றுண்டு என்ற இந் நூலை வெளியிடுவதில் நாம் பெருமகிழ்வு கொள்கிறோம்.

இதனை எழுதி உதவிய, நாம் வளர்த்த கலைஞர், ‘கலைப்பேரரசு’ ஏ. ரி. பொன்னுத் துரை, B. A. அவர்களுக்கு எமது நன்றி. அவர்தம் கலைத்தொண்டு பல்கிப் பெருகிச் சிறப்புற்றோங்க எல்லாம்வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகிறோம்.

அரும்பசிட்டி,
24-8-74.

சன்மார்க்க சபையினர்

‘கலைப்பேரரசு’
ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை அவர்கள், B. A.

மேடை ஏற்றமும் மேன்மக்கள் ஆதாவும்

1950ஆம் ஆண்டு. சேர் பொன். இராமநாதன் நிறுவிய பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் (வடக்கே அமைந்துள்ள இன்றைய பல்கலைக் கழக வளாகம்) பிரபல பிரான்சிய நாடகாசிரியர் மோலியரின் ‘லோபியின் காதல்’ நாடகம் இருதடவைகள் மேடை இடப்படுகின்றன. லோபியாக, முக்கிய பாத்திரம் தாங்கும் தனிப்பேறு எனக்குக் கிடைத் தது. ஆதரவு நல்குகிறார்கள் அப்போதைய அதிபர் திரு. எஸ். சிவபாதசந்தரம், M. A. (Cantab.), திரு. எஸ். சிதம்பரப்பிளை, B. A., B. Sc. ஆகியோர். நெறிப்படுத்துகிறார் கலாஜோதி எஸ். சண்முகநாதன் (சானு) அவர்கள்—இருபது ஆண்டுகளுக்குமேல் இலங்கை வாரைவி தமிழ் நாடகப் பகுதி பொறுப்பதிகாரியாய்க் கடமையாற்றியவர்

நடிகர்களாக மிலிர் ந்து நாடகம் எழுதுவோ ரிடம் எனக்கு அலாதிப் பிரியம்; தனி அபிமானம். 18ஆம் நூற்றுண்டில் பிரான்சிய நாடகமேடையில், தனிக்கொலுவுடன் இருந்த நடிகன் மோலியர் ஆவர். அவர் யாத்த நாடக இலக்கியங்கள் சிரிப் பூட்டிச் சிந்திக்க வைக்கும் பெற்றியன. இத்தகை

யோனின் நாடகத்தில் முதல்தடவை, முறையாக நடித்த பூரிப்பு எனக்கு.

அரங்கேற்றத்தன்றே ஈழத்து நாடகத் தந்தையை — கலையரசு அவர்களை — முதன்முதல் காண்கின்றேன். “என்னைப்போல ஒரு ததீனை இன்றைக்குத்தான் மேடையிற் காண்கிறேன்” என்று நாடக முடிவில் கலையரசு கூறியதாக திரு. எஸ். சிதம்பரப்பிள்ளை யவர்கள் தெரிவித்தபோது புளகாங்கிதமடைகின்றேன்.

‘உடையார் மிடுக்கு’ நாடகத்தில் கலையரசு அணிந்த ‘கோற்’ — கடுக்கன் என்பனதான் என்னையும் அன்று அலங்கரித்தன. கலையரசு ஏற்றிவைத்த கலாஜோதி எஸ். சண்முகநாதன் (சானு) அவர்கள்தான் எனது முக்கிய ஆசான். மேடை பற்றிய நுணுக்கங்களைத் துறைபோகக் கற்றவர்கள் தொட்டுவிட்டனர்; தொடக்கிவைத் தனர். அறிஞர் பெருமக்கள் அரவணைத்து நின்றனர். அதன் விழைவு இன்று வெள்ளிவிழாக் காணும் பாக்கியம்.

* 25 ஆண்டுகளுக்கு முன் இரண்டே இரண்டு பாடல்களுடன் மட்டும் வெற்றியாய் நடந்தேறிய முழுநீள நாடகத்தில், நடித்த சிந்தனை இன்றுதான் அதன் சிறப்பை எனக்கு உணரவைக்கிறது.

* ஆறுமாத ஒத்திகை—நீண்ட மண்டபமானுலும் ஒவிபெருக்கி இன்றி உரத்துப் பேசி நடித்த தன்மை—முதல் ஒத்திகையின் போதே மேடையேற்றத்தன்று உபயோகித்த ‘பணப்பெட்டி’, ‘மாடிப் படிக் கட்டு’ என்ற ‘செற்றிங்’

பொருள்களை உபயோகித்த முறை இன்னே ரண்ண பல ஒழுங்குகள் உடன் நடாத்தப்பட்ட நாடகத்தில்—அதுவும், 25 ஆண்டுகளுக்குமுன் இவ்விதம் நடாத்தப்பட்ட நாடகத்தில்— நடித்ததை என்னி உண்மையிற் பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

* “Well begun is half-done” என்பார்களே. அது என் கலைவாழ்வில் உண்மைபோல் தெரி கிறது.

தக்கோன் அளித்திட்ட தரமான நற்பரிசு

1950இல் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி மாணவர் ஆளுகைக் குழுவுக்கு (Board of Prefects) பலரின் பெயர்களை இல்ல ஆசிரியர்கள் சிபார்சு செய்தனர். எனது பெயரை ஆசிரியர் எவருமே சிபார்சு செய்ய முன்வரவில்லை. எனது நடிப்பை விதந்து மதித்து அதற்காக என்ன மாணவர் தலைவன் ஆக்கினர் அப்போதைய அதிபர் திரு. எஸ். சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள். ‘ஸ்கொலர்சிப்பில்’ இங்கிலாந்து சென்று ஆங்கிலத்தில், M. A. பட்டம் பெற்ற மேதை— ஆங்கில நாடக இலக்கியங்களை நன்கு கற்ற வல்லோன்— நடிப்புக்காகத் தந்த கெளரவும்— மதிப்பு இளமையில் நான் பெற்ற தரமான பரிசுதானே !

“ ஒவியமைப்பு நாடகத்தில் தவிர்க்க முடியாதெனின், ஒவிவாங்கிகளே இருப்பதாகக் கூடத் தெரியாத முறையில் அவற்றை அமைக்கவேண்டும். களங்களை இயற்கையாகக் காட்ட, நடிப்பை இயற்கையாய் மினிரவைக்க இது பெரிதும் துண்புறியும்.”

கன்னிப் படைப்பொன்று சன்மார்க்க சபை நிதிக்கு

‘கலாகேசரி’ வார ஏட்டினை இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் நடாத்தி கலை, இலக்கியத்துறையிற் கணிசமான தொண்டாற்றிய தேசிய வீரன் திரு. நா. பொன்னையா, J. P. அவர்கள் நிறுவிய கலாகூடம் தான் குரும்பசிட்டியின் மத்தியில் சுடர் விடும் சன்மார்க்க சபையாகும். சபையின் நிதிக் காக 1951இல் நடாத்தப்பட்ட கலைவிழாவில் யான் முதன்முதலில் எழுதித் தயாரித்தளித்த கன்னிப் படைப்பே ‘விதியின் சதி’. எனது கிராமத்து இளைஞர்களுக்கு நாடக நுணுக்கங்களை முதன்முதல் பாய்ச்சுகிறேன். பத்துப்பேர்வரை பயிற்சிபெற்ற போதிலும் தலைநிமிர்ந்து நின்றூர் இன்று பிரபல புளொக்—புகைப்படக் கலை ஞராக மிளிரும் கொழும்பு ஸ்ரூடியோ உரிமையாளர் திரு. அ. குகதாசன் அவர்கள்.

“இசைபற்றிக் கூறுவதானால், பாட்டுக்கள் பொருத்த மாக அவசியமெனின் மட்டும் புதுதப்படலாம். அளவாக அடக்கமாக உபயோகிக்கப்படும் வாத்திய இசைகள் நாடகங்களுக்கு நன்கு பொருந்தும்.”

கலைப்பேரரசு
நாடக மூலக்கூத்துறை கலை
அவர்கள் ஒப்புயர்வற்று கைதேர்ந்த சித்திரப் படைப்பு.

சென்னை மாநகரில்
சேர்ந்திட்ட
அனுபவங்கள்

பட்டப்படிப்புக்காகச் சென்னை சென்று கிறீஸ் தவ கல்லூரியில் (1951—1955) நான்கு ஆண்டுகள் கல்விகற்றேன். அவ்வேளை யான் பெற்ற கலை அனுபவங்கள் ஏராளம்.

பலவேறுபட்ட இனமக்கள் பல பாழை பேசும் பார்வையாளர்கள் முன், ஒரு நாடகம், நல்ல தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமானால், அந்த நாடகம் பாடல் ஆடல் விரவியதாக இருந்தே ஆகவேண்டும். தமிழ்மக்கள் முன் தமிழிலோ, தெலுங்கர் முன் தெலுங்கிலோ, மலையாளிகள் முன் மலையாளத்திலோ பேசி நடித்துவிடலாம். உரையாடல் துணைகொண்டு உள்ளத்தை ஈர்த்து விடலாம். ஆனால், பல பாழை பேசுவோர் குவிந் திருக்கும் மன்றத்தில் ஆடலும் பாடலும் கைகொடுப்பதுபோல எவையும் உதவா. ஆடல் பாடல் விரவிய சிங்கள நாடகங்களை (நரிபேனு, அப்பட்ட புத்தே, குவேனி) சிங்களம் தெரியாத ரஸிகர்களே விதந்து பேசுகிறார்கள்; யானும் கூடத்தான். பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் புடம்செய்த வடமோடி,

தென்மோடி நாடகங்களும் பாராட்டுப் பெற்ற மைக்கு ஆடலும் பாடலும் அடிப்படைக் காரணங்கள் எனலாம். இந்த உண்மையை அன்றே (1952இல்) உணரும் அனுபவம் எனக்கு ஏற்பட்டது. பத்துக்கு மேற்பட்ட பாஸ் பேசும் பார்வையாளர் முன் (தமிழர், தெலுங்கர், மலையாளிகள், குஜரத்தி பேசுவோர், ஹிந்தி பேசுவோர், ஆங்கிலேயர், சீக்கியர், சிங்களர், பிரான்சு பேசுவோர், பர்மியர், காப்பிரிகள்) நாடகம் மேடையிடவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எனக்கு ஏற்பட்டது. கிராமிய நடன தாள்க்கட்டுக்களை (வசந்தன்-காவடி-கரகம்-பரதம்) துணைகொண்டு நாட்டுப்பாடவின் சாயல் விரவிய ஆடலும் பாடலும் இழையோடும் நாடகங்களைத் துணி வுடன் இயக்கினேன்; சேர்ந்து ஆடினேன்; மகத் தான் வெற்றிகண்டு மகிழ்வெய்தினேன்.

1952இல் ‘முதலாளி தொழிலாளி’ கிராமிய நடன நகைச்சவை நாடகத்தையும்,

1953இல் ‘குவேனி’ என்ற இதேவகை நாடகத்தையும்,

1954இல் ‘ராகி மை டியர்’ என்ற நாடகத்தையும்,

பாரதத்தின் பல்வேறு இனத்தைப் பிரதிபலிக்கும் அவையின்முன்னே மேடையிட்டு வெற்றி கண்ட அனுபவம் சென்னைமாநகர் தந்த பெரும் அனுபவம்.

சென்னைக் கிறீஸ்தவக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேரவை, 1952இல் தமிழ்ப் பேராசிரியர் M. ஆலால சுந்தரம் செட்டியார், M. A. அவர்கள் தலைமையில் ‘பகி’ என்ற நாடகத்தை மேடையிட்டது. யாழ்ப்

பாண்துப் பேச்சுநடை நாடகத்துக்கு எடுக்காது என்று காரணம்காட்டி முக்கிய பாத்திரங்கள் தர மறுக்கப்பட்டன. அப்போது ஐந்து நிமிடங்கள் மட்டும் தலைகாட்டும் சிறுபாத்திரத்தையே நடித்தேன். சிறுபாத்திரமுலம் கூட, முறையாக எம்மை நகர்த்தினால் முன்னணிக்கு வரலாம் என்ற அனுபவத்தை அன்றே பெற்றேன்.

* உண்மைக் கலைஞர் முக்கிய பாத்திரம், சிறிய பாத்திரம் என்ற பாகுபாட்டை விட்டு, தான் தாங்கும் பாத்திரத்தைத் தத்துப்பமாய்க் காட்டப் பல தடவை முயற்சிகள் பெற்றுக வேண்டும்.

* இயக்குநர்கூட அலட்சியமாகச் சிறுபாத்திரங்களை விட்டுவிடலாகாது.

* தடிபிடித்து நிற்போனுக்கும், குடைதாங்கி நிற்போனுக்கும் முக்கியம் கொடுத்தே ஆகவேண்டும்.

யான் தாங்கிய சிறு பாத்திரத்துக்கு அதீத முக்கியத்துவம் கொடுத்தேன். தனியறையில் நின்று திரும்பத்திரும்ப நடித்ததைக் கண்ட நண்பன் ‘‘பைத்தியம் பைத்தியம்’’ என்றார்கள். தலைமை வகித்தவர் என்னைச் சுட்டி உயர்த்திப் பேசியதன் இரகசியம் இந்தச் சிறு அம்சத்தில்தான் தங்கியிருக்கிறது.

**மக்னிக்கல் முதல்
மக்பெயில் ஈருக**

சென்னை கிறீஸ்தவக் கல்லூரியில் ஆங்கிலம் கற்பித்தவர்கள் இங்கிலாந்துப் பிரமுகர்கள் தான்.

யான் கற்ற வேளை ஆங்கில நாடகங்களைப் படிப்பித்த அறிஞர்கள் திரு. மக்னிக்கலும் திரு. மக்பெயிலுமாவர். திரு. மக்னிக்கல் 'ஹோவிலூட்' நடிகர் போன்ற தோற்றமுடையவர். நடிப்பது போலவே நாடகங்களைப் படிப்பிப்பார். 'Merchant of Venice', 'Cymbeline' என்ற சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களை உயர்ந்த மேடையில் நின்று சவையாக வாசித்து வாசித்து நடிப்பின் கோலத்தைக் கோடி காட்டிய அவரது படிப்பித்தல் இன்றும் என்மன தில் நிழலாடுகிறது. 'Macbeth' நாடகத்தை திரு. மக்பெயில் அவர்கள் படிப்பித்த விதம் ஒரு தனிரகம். வருடாவருடம் சேக்ஸ்பியர் நாடகத்தைக் கிறீஸ்தவக் கல்லூரியில் தயாரித்தனிக்கும் தயாரிப்பாளர் இவர். தாகூரின் நாடகங்கள், கோல்ட் சிமித்தின் 'She Stoops to Conquer' போன்ற நாடகங்களையும் நல்ல முறையிற் சவைக்க வைத்தனர். நல்ல நாடகங்களை நடிப்பில் வல்லவர்களிடம் கற்றவேளை தயாரிப்புக் குறிப்புக்களையும் அறிய நேர்ந்தது. கற்றது கைம்மண்ணாவு என்பதைக் கற்றறிந்த பெருந்தகைகளுடன் பயிலும் போதுதான் விளங்கும்.

* நாடகக் கலெக்னர்கள், கட்டாயமாக சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் சிலவற்றையாவது முறையாகப் படிக்கவேண்டும். அதன் மூலம் நாடக எழுத்தின் அடிப்படை அம்சங்களை அறிய, அதன் துணைகொண்டு நவீன உத்திமுறை வளர்ச்சிகளை உய்த்துணர முடியும். புதிய முறைகளை ஒப்பு நோக்கப் பழைய நாடக இலக்கியங்கள் துணைநிற்கும். சேக்ஸ்பியர் நடிகராகவும்

தயாரிப்பாளராகவும் விளங்கியமையால் அவர் யாத்த நாடகங்கள் நமக்கு நல்ல ஆசானைய் மினிர்கின்றன.

கலைதான் முக்கியமா?

பிரசாரம் முக்கியமா?

டி. கே. எஸ். சகோதரர்களின் நாடகங்கள் பலவற்றுள் திரு. டி. கே. சண்முகத்துக்குப் புக்கீட்டிக் கொடுத்தது 'ஓளவையார்' நாடகம்தான். இது ஒரு இலக்கிய நாடகம். அழகான ஆண்மகன் ஓளவையார் போலத் தோன்றி, குறிக்கப்பட்ட கோணத்தில் முதுகைவளைத்து, குரலினிமைகாட்டி வெண்பா, விருத்தங்கள் சிந்தியபோது யான் இருந்த உலகம் வேறு. ஓவ்வொரு காட்சியிலுமா அதே கோணம்; அதே வளைவு. அதிசயிக்க முடிந்தது. கிழவிநடையில் நடந்து சென்ற வேளைகளில் அதிர்ந்தே விட்டேன். பாடல்கள் பதினாறு? பழைய பாணி யாச் சே! என்ற முனைமுனைப்புக்கு இடமேயில்லை. இலக்கியநாடகத்தில்—அதுவும் தமிழ்ப் புலவரின் வாழ்க்கைப் பின்னணியில் எழுந்த நாடகத்தில்—பாடல்கள் பொருத்தமாகப் புகுத்தப்படலாம். புகுத்தப்பட்டுமிருந்தன. 'ஓளவையார்' நாடகம் இதை வளியுறுத்திநிற்கிறது. அதற்காகப் பாடல்கள்தான் நாடகமா? இல்லவே இல்லை. அண்ணைத்துரையின் சமூக நாடகமொன்றையும் பார்த்து ரசித்தேன். பாடலுக்கே இடமில்லை. மடாதிபதிகளின் தில்லுமூல்லுகளை அழகாகச் சித்திரித்த கிண்டல் நாடகமாய்—இல்லை பிரசார நாடகமாய், அன்றைய சமுதாய ஊழல்களைச் சாடுவதாய்—

அமைந்திருந்தது. வாழும் சமுதாயம் வஞ்சிக்கப் படக்கூடாது என்ற கருத்துடன் அரசியற் கருத்துக்கள் இழையோட அமைக்கப்பட்டது அந்த நாடகம். கலைக்குக் கூடிய அழுத்தம் கொடுத்த சண்முகத்தின் நாடகத்தையும் பிரசாரத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த அண்ணுவின் நாடகத் தையும் கண்ட எனது உள்ளம், இரண்டும் (கலை-சமூக கண்ணேட்டம்) இன்று உன்னத தயாரிப்பு மக்கள் வாழ்வை வளமாக்க உதவும் கலை வடிவு என எண்ணினேன்.

இவற்றைவிட நவாப் ராஜமாணிக்கத்தின் 'சம்பூரண ராமாயணம்', 'ஜயப்பன்' நாடகங்களை, எம். ஆர். ராதாவின் 'இரத்தக்கண்ணீர்' நாடகத்தை, எஸ். சகல்ரநாமம், சிவாஜி கணேசன் நடித்த 'இருஞும் ஒளியும்' என்ற ஒரு செற்நாடகத்தைக் காண்பதற்குத் தவற வில்லை. கொள்ள வேண்டியதைத் தள்ளியும் விடவில்லை.

- * ஒரிரு செற்றில் மூன்று காட்சிகளுக்கு மேற்படாது முழுநீள நாடகத்தை நகர்த்துவதே சாலச் சிறந்த உத்தியென உணர்ந்தேன்.
- * அளவான நடிப்பே மேடைக்கு எடுக்கும். அதுவே இன்றைய உத்தியும்கூட என்பதை எஸ். சகல்ரநாமத்தின் நடிப்பில் இனம்கண்டு கொண்டேன். மிகையான நடிப்பில் இயற்கையின் நிழலில்லை.
- * நாடகக் கலைஞர்கள் அனுபவ நடிகர்களது நாடகங்களைப் பார்ப்பது, அவைபற்றித் தமக்குள் தாமோ அன்றி நண்பர்களுடனுடனே

1950 இல் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி மேடையிட்ட மோவியின் 'ஸௌபியின் காதல்' நாடகத்தில் ஸௌபியாக நடிக்கும் காட்சி.
உப்பணி: 'காது'

குரும்பசிட்டி, சன்மார்க்க சபையின் தயாரிப்பாகிய
'தாகம்' என்ற ஓரங்க நாடகத்தில் மந்திரவாதியாக
கூட நடிகர் அ. குதாசனுடன் தோன்றும் காட்டி.
ஒப்பளை : அ. குதாசன்.

விமர்சித்துக்கொள்வது வளர்ச்சித் தடத்தில்
முன்னேற வழி வகுக்கும் என்று உணரு
கிறேன்.

பட்டப்படிப்புக்குச் சென்னைக்குச் சென்றாலும்
மேடைபற்றிய ஆய்வு என்னை அலைத்து உலைத்தது.
அது தந்த அனுபவம் உரமுட்டி வளர்த்தது ;
வளர்கிறது.

4

'தாகம்' என்ற ஓரங்க நாடகத்தில் என் பங்கு

ஆங்கில நாடகமொன்றைத் தமுவி திரு.
எஸ். ஆப்புஸாமி, B. Sc. அவர்கள் 'கலைமக' ஸில்
எழுதிய 'தாகம்' என்ற நாடகத்தை இரசிகமணி
கனக. செந்திராதன் மேடைக்கென அமைத்துத்
தந்தார். மூன்றே மூன்று பாத்திரங்கள் கொண்ட
அந்த நாடகத்தில் (1951) மந்திரவாதியாய்
நடிக்கிறேன். 'சபாஸ்' பெற்ற ஓரங்க நாடகம்
அது ; சன்மார்க்க சபையின் புது முயற்சி அது.

"நாடகத்தில் பிரமாண்டமான காட்சியமைப்புக்குப்
பதில் களங்களைக் காட்டவல்ல குசகமான காட்சியமைப்பு
உகந்ததென்பேன். கலைத்துவக் கண்ணேட்டத்தில் குசக
உத்திரமை உயர்ந்த ரகத்தைச் சேர்ந்ததெனக் கருதப்
படுகிறது."

5

“இருமனம்” நாடகமும் ‘ஸ்மூகேசரி’ வியர்சனமும்

இருமனம் ஒத்ததால் திருமணம் நடந்தது. திருமணம் நடந்து ஒருவாரம் ஆகவில்லை. ‘இருமனம்’ நாடக அரங்கேற்றம் செய்கின்றேன். இலங்கையர்கோன் தலைமையில் மேற்படி நாடகம் சன்மார்க்கசபை அரங்கில் 1956இல் மேடையிடப் படுகிறது. அதுபற்றிய ‘ஸ்மூகேசரி’ வியர்சனத்தில் சில வரிகள் :

“இந்த நாட்டில் நாடகமேடைகள் சமீப காலமாகப் பெரும்பாலும் பிரசங்க மேடைகளாகவே காணப்படுகின்றன. நாடகம் என்ற பெயரால் தரமும் சுவையுமற்ற மலிவுப் பிரசரங்கள் படையெடுத்துக் கொண்டிருப்பதும் அவற்றைத் துணைகொண்டு கலையைக் களங்கப்படுத்தக் கலாரசனையற்ற பலரும் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு முன்வந்திருப்பதுமே இதற்குக் காரணங்களாகும். இதற்குப் புறநடையாக 28-4-56 சனிக்கிழமை சன்மார்க்க நாடக மன்றத்தால் அரங்கேற்றப் பட்ட ‘இருமனம்’ நாடகம் கலைநுணுக்கங்களுடன் சிறப்புற அமைந்திருந்தது.”

இதில் நடித்த ஏ. சிவதாசன் அவர்கள் கொழும்பில் ‘கமலாலயம்’ அமைத்து நாடக விழாக்களை எடுப்பாய் நடாத்துகிறார். கதா நாயகனுய் நடித்த திரு. S. விஜயசிங்கம் தேவர் பிலிம்ஸ் உதவி டைரக்டராய் மிலிர்கிறார். தரமான நடிகர்களை உருவாக்கிய நாடகமிது. ஆனால் ஒரு குறை. பெண் பாத்திரங்களையும் இளைஞர் களே நடிக்கவேண்டிய நிலை.

பெண் பாத்திரங்களைத் தாங்கி நடிக்கத் தாராளமாக மகளிர் முன்வரும்போதுதான் எம்மைப் பொறுத்தவரை நாடக உலகை நல்ல நிலைக்கு இட்டுச் செல்ல முடியும். இது பற்றி இன்றும் பூரண திருப்தி இல்லை.

நடிகமணியும் யானும் இணைகின்றேம்

நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய வேளை கலைத்தொண்டு புரியக் கணிசமான ஆதரவு கிட்டிற்று. 1958இல் மாணவர்களுடன் சேர்ந்து ‘இருமனம்’ நாடகத்தை இரு தடவைகள் நடாத்தினாலே. இதனால் ஏற்பட்ட வகுல் கட்டிட நிதிக்கு உதவியதை இட்டு எனக்கொரு மன நிறைவு. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தான் நாட்டுக்கூத்தரசன் நடிகமணி வி. வி. வயிரமுத்துவுடன் முதன்முதல் தொடர்பு கொள்ளுகிறேன். பின்னணி இசையாலே நாடகத்தை மெருகூட்டினார் இவர்.

* நாடக அருபவசாலி இசை அமைக்கும் போதோ அன்றி அதனேடு கூடிய இதர அம்சங்களில் ஈடுபடும் போதோ அதன் சிறப்பு அப்பட்டமாகத் தெரிகிறது.

இவரோடு கொண்ட இறுகிய பிணைப்பு பல வேறு கலைப்பணிகளுக்கும் உரமாய் உதவுகிறது. ‘பகையும் பாசமும்’, ‘பண்பின் சிகரம்’, ‘நிறை குடம்’, ‘இரண்ணியன்’, ‘நாடகம்’ முதலிய பல நாடகங்களுக்கு இசையமைத்து உதவினார். இவருக்குப் பொன்முடிப்பு வழங்கப் பொருளாளராய் உழைத்தேன். ‘பூதத்தம்பி’ நாடகத்தில் வசன வளம் கொடுத்தேன். கலைத்தாயின் மடியினிலே நாமெல்லாம் சகோதரர்கள். சாதியும், சமயமும், இனவெறியும் பாறியவை. பொருமை விடுத்து மதிப்பாக நாம் நடந்தோம்.

நல்ல நாடக வளர்ச்சிக்குக் கலைஞர்கள் மத்தி யில் பரஸ்பரம் ஆழமாய் வேரோட வேண்டும். போட்டியும் பொருமையும் சாடப்பட வேண்டும். வித்துவக் காய்ச்சல் விஷமென்று படவேண்டும்.

*

“நாடகமென்றால் நவரசங்கள் இருக்கவேண்டும்— சோகம் வேண்டும்—சிரிப்பு வேண்டும்—காதல் வேண்டும்—அது வேண்டும் இது வேண்டும் என்ற ஒரு முறை நம் மிடையே வளர்க்கப்பட்டுவிட்டது. நர்த்தனத்தைக் கூடப் பொருத்தமின்றிப் புகுத்தி இன்பமடைபவர்கள் நம்மத்து யில் உளர். இந்திலை மாறவேண்டும். எல்லா ரசங்களையும் தினித்துக் குழப்பாது, கருப் பொருளுக்குத் தக சில ரசங்களை மட்டும் பீறிடச் செய்யலாம். இம்முறை நாடகத்தின் கால வரையறைக்கு மட்டுமன்றிக் காட்சிக் குறைப் புக்கும் துணைநிற்கும்.”

6

‘கற்புக்களல்’ மூலம் தேவனும் யானும்

தேவனின் ‘கற்புக்களல்’ நாடகத்தை 1959இல் கொழும்பிலே மேடையிட நடேஸ்வராக் கல்லூரி (அப்போதைய) முகாமையாளர் திரு. த. சிவஞானம் அவர்கள் முன்வந்தார். முக்கிய பாத்திரங்களில் ஆசிரியைகள் நடித்தனர். ‘வஞ்சிப்பத்தன்’ பாத்திரம் என்மேல் சுமத்தப்பட்டது. சுமத்தப்பட்டதைப் பக்குவமாய்ச் சுமந்தேன். அதன்விளைவு: சானு வீட்டில் ஒருமுறை நடிகவேள் லட்ச வீரமணி ஒரு வி னு வு கு ப் பின்வரும் பதில் சொல்லுகிறார் : “வஞ்சிப்பத்தனைய் நடித்தவர் முதல்தரமாய் நடித்தார்.” சானுவின் முகத்தில் புன்முறவுல். “இவர்தான் அவர்” என்று என்னை அறிமுகம்செய்கிறார். இந்த நாடகத்தில் கண்ணகி, மாதவி, மாதரி பாத்திரங்களில் நடித்த ஆசிரியை களின் நடிப்பு அற்புதம். கண்ணகியாய்த் தோன்றி, கனலாய் எரிந்த திருமதி புவனேஸ்வரி சச்சிதானந்தம், B. A. (Hons.) (மாணிப்பாய் மகளிர் கல்லூரி இன்றைய அதிபர்) அவர்களின் நடிப்பு அபாரம். அவர் ஒரு நடிப்பின் துடிப்பு.

* நாடகத்தில் பெண்கள் ஆண் வேடம் தரித்து நடிப்பது பெரும்பாலும் எடுப்பாக அமைவ

தில்லை. இயற்கையாயும் இருப்பதில்லை. மகளிர் கல்லூரிகள் பெரும்பாலும் நாடகம் நாடாத் தும் போது பெண் பாத்திரங்கள் தொக்கு நிற்கும் நாடகங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது புத்தி சாலித்தனம் என்று என் அனுபவம் பேசுகிறது.

தேவனைப்பற்றி (திரு. இ. மகாதேவா) ஒரு வார்த்தை. இந்த நாடகத்தின் வெற்றிக்கு அடிப்படைக் காரணம் நல்லாக அமைந்த அவரது நாடகப் பிரதியும்; முறையாக அமைந்த ‘டெரக்சன்’ சிறப்புமே. என்னேடு கவனமாய், கண்ணியமாய் நடந்துகொண்டார். இதற்குக் காரணங்கள் இல்லாமல் இல்லை. ‘தென்னவன் பிரமராயன்’ நூல் வெளியீட்டு விழாவை யாழ் நகரில் வைத்தவேளை என்னை விமர்சகராய் அழைத்து மதித்தும் இருக்கின்றார்.

“ஓரங்க நாடகம் என்று கருதிச் சிலர் சிறு நாடகங்களை எழுதிவிடுகின்றனர். முழுநீள நாடகமாக நடிக்கத்தக்க நாடகத்தை, சுருங்கிய குறுகிய நேரத்தில் நடிக்கத்தக்க தாய் அமைத்துவிட்டால் ஓரங்க நாடகம் எனப் பலர் என்னுகிறார்கள். இது தப்பான எண்ணமாகும். ஒரே களத்தில் ஒரே காட்சியில் நகர்த்தக்கூடிய வாழ்வின் சிறு அம்சத்தை ஒட்டிய குறுகிய காலத்தில் நடிக்கவல்ல முறையில் அமைந்த நாடகத்தை நல்ல ஓரங்க நாடக மென்பேன். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட களங்களிலும் காட்சிகளிலும் ஓரங்க நாடகங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. மேடைக் கண்ணேட்டத்துடன் நோக்கும்போது இம்முறை சிறந்த தல்ல என்பது என் தீர்க்கமான முடிவு.”

‘லையனல்வெண்ட்’ தீயேட்டரில் கொடிகட்டிப் பறக்கின்றேன்

1960ஆம் ஆண்டு என் கலைவாழ்வில் பத்தாண்டுகள் கழிந்த ஆண்டு. புதிய தெண்பும் புத்தாக்கமும் நிறைந்த ஆண்டு. திரு. கே. பாலச் சந்திரன் கொழும்பில் நாடகத்திய நாடகவிழாவில் மூன்று முழுநீள நாடகங்கள் இடம்பெற்றன. அவற்றுள் திரு. இ. இரத்தினம், B. A. அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட Oscar Wilde ன் ‘Dutchess of Paduwa’ என்ற ‘பதியூர் ராணி’ நாடகம் முக்கிய இடம் பெற்றது. அதில் நடிக்க விசேட அழைப்பின் பேரில் சென்றிருந்தேன். முதியவனும் கொடியவனும் மனைவியின் சூழ்சிக்குப் பலியாகு பவனுமான, ஒரு சிக்கலான பாத்திரத்தைத் தாங்கி நடிக்க நேர்ந்தது. நாடக முடிவில் அப்போதைய வாடைஞவி ஆங்கில சிங்கள நாடகப் பகுதி டெரக்டர்கள் மேடையுள் என்னைக் கண்டு மெச்சினர். முக்கிய பாத்திரம் தாங்கிய திரு. S. M. A. ஐபார், திரு. C. P. M. காசிம், தாசன் பர்ணாந்து என்போர் நடிப்பு என்னைக் கவர்ந்தது. ‘சுதந்திரன்’ விமர்சகர் ஏனோ என்னை ‘சபாஸ் பதியூர் அரசன்’ என மிகைப் படுத்தி எழுதிவிட்டார். இந்த நாடகத்தின் ‘செற்’ அமைப்பு (சானூவின் திறமை) யான் கலையுலகில் காணுத தனிச்சிறப்பு மிக்கது. British Council ஐச்

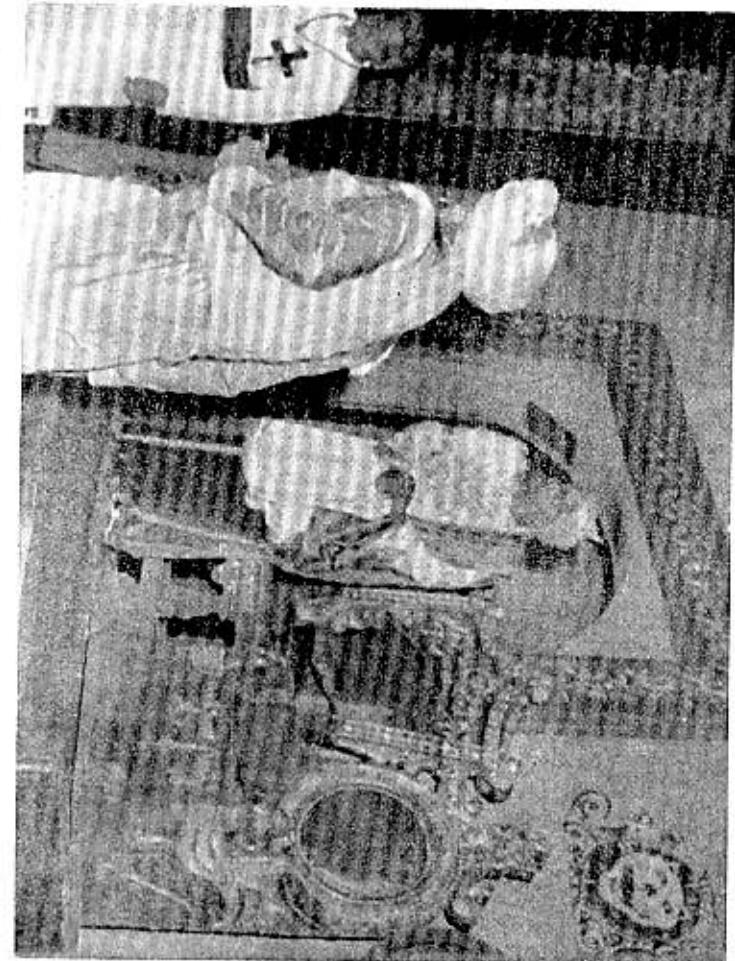
சேர்ந்த திரு. பெள்டன் உட்பட இரு பிரமுகர்கள் சன்மார்க்கசபைக்கு விஜயம்செய்த வேலோ எனது பட'அஸ்ப'த்தில் இருந்து இக்காட்சிப் படத்தைக் காட்டினேன். பல நிமிடங்கள் திகைத்து ரசித்தார்கள். 'சரஸ்வதி' பத்திரிகை நிர்வாகி திரு. விஜயபாஸ்கரன் என் இல்லம் வந்தபோது இதனைப் பார்த்து வியப்புற்றார். 'சானு'வின் சித்திரக் கண்ணேட்டம் இந்நாடகத் தில் எல்லா அம்சங்களிலுமே விரவியிருந்தது.

இவியத்தில் வல்லுநராய் இருக்கக்கூடிய ஒருவர் நாடக நுனுக்கங்களை அறிந்த இயக்குநராய் ஒரு நாடகத்தைத் தயாரிக்கும்போது, அது எவ்வளவோ கலையம்சங்களுடன் அமையும் என்பதைச் சானுவின் 'பதியூர் ராணி' மூலம் பார்த்து வியந்தேன். சித்திரக் கண்ணேட்டம் நாடகத் தயாரிப்புக்கு அவசியம் என வலியுறுத்துகின்றேன்.

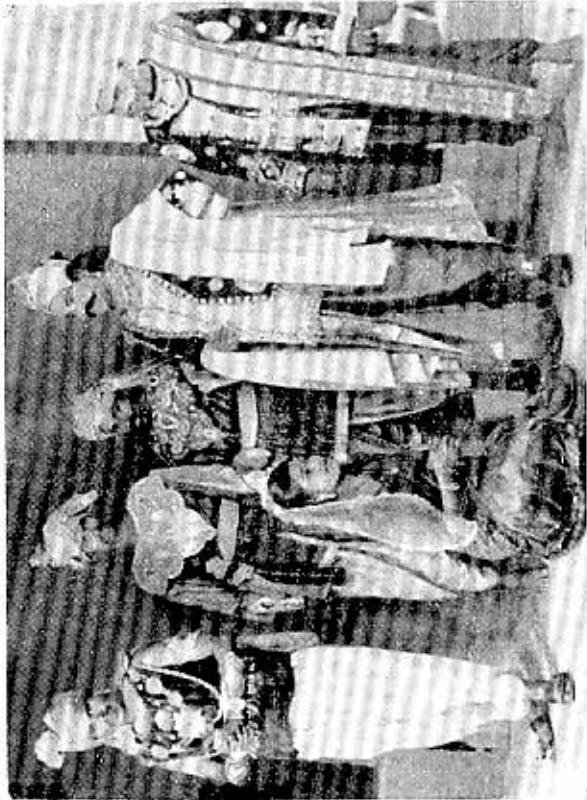
அடுத்தபடியாக அந்த ஆண்டில் எனக்குப் புதழ் தந்த நாடகம் 'பகையும் பாசமும்' ஆகும். இதன் மூலம் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட நடிகர்களுள் திரு. கே. கோபிநாத், திரு. க. சிவதாசன், திரு. த. சிவலிங்கம், திரு. த. புவனேந்திரன் என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

"நாடகத்தில் ஒவியமைப்பு என்றதும் பஞ்சவர்ணங்களையும் மாறிமாறிப் பாய்ச்சவதைக் குறிப்பிடவில்லை. நாடகத்தில் பலவேறு கட்டங்களுக்குத் தக நடிகர்களின் உணர்ச்சிப் பெருக்குகளை மேம்படுத்தும் வகையில் அமைய வேண்டிய நுண்ணிய ஒளிப் பிரயோகத்தையே அவசிய மென்கிறேன். ஒளியமைப்பு நுனுக்கமாகக் கையாளப் படும்போது நடிகளின் முகபாவம், நடிப்பு என்பன மெருகேறுகின்றன."

1960ல் திரு. கே. பாலசுந்தரன் கொழுமில் நடாக்திய நாடக விழாவில் வெள்ள 'தியெட்டாஸ் நடந்த 'பதியூர் ராணி'யில் பதியூர் அரசனாக நடிக்கும் கட்டம். நடரங்கள் - ஓய்யோ:

பத்தாண்டு போர்னியீக் கல்லூரியில் பூத்தியை ஒன்றிட்டு அறிய-திறந்த வெளியரசில் நாட்டவெற்ற எனது 'நிறைதூர்' நாடகக் கல்லூர்கள் : வி. கந்தவளம்; மா. பொன்னுத்தூர்; எ. மகேந்திரன்; கவ. துணேஸ்வரன்; ஏ. ரி. பொ. ரீப்ளை : நிரு. த. இராசாத்தினம், குரும்பசிட்டி.

8

இருபத்தெந்து அரங்குகளில் பவனிவந்த 'நிறைதூர்'

யான் எழுதித் தயாரித்து நடித்த நாடகங்களில் நல்ல வரவேற்புப் பெற்ற நாடகம் 'நிறைதூர்' மாகும். ஓன்றரை மணித்தியாலங்கள் வரை நடிக்கத்தக்க வகையிலே அதனை அமைத்திருந்தேன். சில இடங்களில் குறுக்கியும் நடிக்க முடிந்தது. சரித்திர நாடகம் என்ற போர்வையில், நாட்டுப் பற்று, இராஜ விஸ்வாசம், லஞ்சு ஊழல், நேர்மை, கடமை என்பனபற்றி விமர்சனம் செய்யும் வகையில் அமைந்தது நாடகம். இருபத்தெந்து கணிசமான அரங்குகளில் மேடையேறியது இந்த நாடகம். அதன் பட்டியல் இதோ :

1. குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை அரங்கு	14-10-61
2. நடேஸ்வராக் கல்லூரி, காங்கேசந்துறை	5-11-61
3. முத்தமிழ்மீறா, மாவிட்டபுரம்	27-1-62
4. யாழ் நகரமண்டபம் (கலைப் பிரசாரக் சபை)	26-5-62
5. நாடகவிருந்து (இளாவாஸி)	30-6-62
6. சனசருக விலைய நாடகப் போட்டி	20-7-62
7. யாழ் நகரசபையில் (ஜேமன் ஸ்தானிகர் முன்)	28-7-62
8. இசைமீறா, பாமேஸ்வராக் கல்லூரி	29-7-62
9. வசந்த காள சபை நாடகவிலூரா, காங்கேசந்துறை	30-7-62

10.	இந்து இளைஞர் மன்றம், நீர்கொழும்பு	24-8-62
11.	மயிலிட்டி கிராமசபை நடாத்திய சாகித்திய விழா	28-9-62
12.	குதம்பவிழா (மகாஜனக் கல்லூரி)	62ஆம் ஆண்டு
13.	வள்ளுவர்விழா (இடைக்காடு)	" "
14.	பூனியன் கல்லூரி, தெல்லிப்பழை (இரசிகமணி வரவேற்பு விழா)	64ஆம் ஆண்டு
15.	இந்துக்கல்லூரி, மாணிப்பாய் (கலையரசுவின் 75ஆவது வயதுப் பூர்த்தி விழா)	64ஆம் ஆண்டு
16.	திருக்குறள் மகாநாடு, கிளினோச்சி	12-6-65
17.	நாடகவிழா, சாவகச்சேரி	66ஆம் ஆண்டு
18.	விஜயா கல்லூரி, மாத்தனை	67ஆம் "
19.	இந்துக்கல்லூரி, உரும்பிராய்	67 " "
20.	சைவ வித்தியாசாலை, ஊரெழு	67 " "
21.	சனசருக சிலையம் நடாத்திய கலைவிழா, ஆணைக்கோட்டை	67ஆம் ஆண்டு
22.	இந்துக்கல்லூரி, சாவகச்சேரி	67ஆம் ஆண்டு
23.	திறந்த வெளியரங்கு, யாழிப்பாணம் (பெளர்ணமிக்கலைவிழா பத்தாண்டு பூர்த்தி)	73ஆம் ஆண்டு
24.	சன்மார்க்க சபை	73ஆம் ஆண்டு
25.	கண்டி இந்து சிரேஷ்ட பாடசாலை	74ஆம் ஆண்டு

இந் நாடகத்தை மேடையிடும்படி வேண்டிய கலைப்பெருமக்களிற் சிலர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். மாவை ஆதின பிரதமகுரு சு. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள் அவர்கள், இசைப்புலவர் N. சண்முக ரத்தினம் அவர்கள், கலையரசு கே. சொர்ண விங்கம் அவர்கள், கலைத்தொண்டன் மறுமலர்ச்சி மன்றத் தலைவர், திரு. P. செல்வரத்தினம் அவர்கள், நடிகமணி திரு. வி. வி. வைரமுத்து அவர்கள், ஆசிரியர் திரு. க. வை. தனேஸ்வரன் அவர்கள்,

வர்த்தகப் பெருமகன் திரு. வி. மார்க்கண்டு அவர்கள், கொடைவள்ளல் திரு. E. நல்லதம்பி அவர்கள் (நீர்கொழும்பு), கண்டி இந்து சிரேஷ்ட வித்தியாலய அதிபர் திரு. வி. பொன்னையா அவர்கள் என்போர் மறக்கமுடியாதவர்கள்.

இத்தகைய கலைப்பெருமக்கள் காணிவல் போலல்லாத, முறையான கலைக்கூடங்களில் இந் நாடகத்தை நடிப்பித்தமையை எண்ணி, அதில் மான் நடித்தமையையும் நினைந்து பெருமிதம் கொள்கிறேன். நாடகத்தைத் தொழிலாகக் கொள்ளாத எனது சிருஷ்டி வெள்ளிவிழாக் காண்பது எனக்கு நிம்மதி தருகிறது. ‘நிறைவு தந்த நிறைகுடம்’ என்று கூறி மகிழ்கிறேன். செந்தமிழ் மணி பண்டிதர், பொ. கிருஷ்ணபிள்ளை (பலாவி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி முன்னால் விரிவுரையாளர்) இதனை வைத்தோ என்னவோ என்னையே ‘நிறைகுடம் பொன்னுத்துரை’ என்று அழைப்பார். இந்த வெற்றிக்கு ஆதரவு நல்கியவர்களில் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் கலைக்கழகத் தலைவராய் இருந்தவேளை தந்த நிதி உதவியை, சன்மார்க்க சபை தந்த ஆதரவை, இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன் கூறிய ஆலோசனையை மறக்க முடியாது.

இந்த நாடகத்தில் எனது டைரக்ஷனில் பின்வரும் நாடகக் கலைஞர்கள் நடித்தனர். ஆசிரியர் க. வை. தனேஸ்வரன், ஆசிரியர் கே. கோபி நாத், கலைஞர் வி. கந்தவனம், திரு. கே. மகேந் திரன், திரு. நா. கருணாநிதி, ஆசிரியர் க. கணேசன், திரு. த. புவனேந்திரன், திரு. சி. சிவலிங்கம், திரு. ச. சுப்பிரமணிய சர்மா, திரு. ச. சுந்தர

மூர்த்தி சர்மா, திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன், ஆசிரியர் திரு. S. சந்தர்மூர்த்தி, நடிகமணி வி. வி. வைர முத்துவும் புதல்வியரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

- * காத்திரமான கரு, சிக்கலான சம்பவங்கள் எதிர்பாராத திருப்பங்கள், பொருத்தமான உரையாடல் என்பன அமைந்த நாடகப் பிரதியின் துணைகொண்டு நடிக்கப்படும் நாடகம் வீழ்ச்சியடைய இடமில்லை என்பதை உணர்ந்தேன்.
- * இலகு நாடக உத்திமுறை, நாடகங்களைப் பல தட்டவைகளில் சிக்கனமாக மேடையிட உதவு மென்பதை அறிந்தேன்.
- * ஒழுங்கற்ற, ஒத்திகைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காத அருபவ நடிகர்களைவிட, ஒழுங்கும் ஒத்திகைக்குத் தவறாது வரவும் வல்ல இளம் நடிகர்களைக் கொண்டே அரிய சாதனைகளைச் செய்யமுடியும் என்பதனைக் கண்டேன்.

“நாடகம் மேடையிடப்படும் தினத்தில் நடிகன் நடைமுறையில் கைக்கொள்ளவேண்டிய ஒழுங்குகளை அலட்சியம் செய்தால், எவ்வளவுதான் பயிற்சி பெற்றாலும் கூட, உயரிய ஸ்தானத்தைப் பெற்றுவிடத் தவறுகிறுன். நாடக அரங்கேற்றத்தன்று நல்ல நடிகன் ‘மேக்கப்’ செய்து கொள்ளுவதற்குக் குறித்த நேரத்துக்கு முன்னரே வந்து விடுகிறுன். அப்போதுதான் ஒப்பணை செய்பவன் தனது முழுத் திறமையையும் காட்டமுடியும். ஒத்துழைக்கும் மனப்பான்மை உள்ளவனே சிறந்த நடிகனுக் குழியும். ‘நாள்’ என்ற அகந்தையற்று, ரசிகர்கள் புகழ்ந்தாலும் கூட மாணவநிலையில் தலையை இருத்திக்கொள்பவனே சிறந்த நடிகனுக் குழியும்.”

மாணவ, முத்தமிழ்க் கலைமன்றத் தயாரிப்பான எனது ‘பண்பின் சிகரம்’ நாடகத்தில் பேரிடிக் கடும் புயலாக நடிக்கும் திரு. சி. சிவலிங்கத்துடன், ஆசிரியர் ஆலாலகந்தரமாக யான், ஒப்பணை: எம். சிவபாலன்.

‘பண்பின் சிகரும் ‘பாசக் குருவும்

மாலை முத்தமிழ்க் கலைமன்றம் ஈழத்துக் கலை உலகில் தனிச்சிறப்புப் பெற்றிலங்கும் நிறுவனம். அதன் நாடகப் பகுதிப் பொறுப்பை 1962இல் யான் ஏற்றேன். இளம் நடிகர்கள் பத்துப் பேரைப் புடம் செய்து ‘பண்பின் சிகரம்’ என்ற நாடகத்தை மகாஜனக்கல்லூரியில் அரங்கேற்றினாலே. யாழ். பரமேஸ்வராக் கல்லூரி இசைவிழா உட்பட நான்கு அரங்குகளில் மேடையிடப்பட்டது. இன் ஒற்றுமையையும் மன்னிக்கும் பண்பையும் வலியுறுத்தியது இந் நாடகம். இதைத் தொடர்ந்து தயாரிக்கப்பட்ட ‘பாசக்குரல்’ எட்டுத் தடவைகள் மேடையிடப்பட்டன. கிரிமலீ புனிதங்கல அபிவிருத்தி நிதிக்காக அப்போதைய உள்ளுராட்சி ஆணையாளர் திரு. ச. மாணிக்கவாசகர் அவர்கள் தலைமையிலான குழு அதனை நடாத்துவித்தது. இந் நாடகங்களை எழுதி இயக்கியதுடன் நடித்தமைகாரணமாகவும் பெருந்தொகையான உயர்தர இரசிகப் பெருமக்களை ஈர்க்க முடிந்தது. நடித்த இந்த நாடகங்களில் திரு. வே. குலசிங்கம், திரு. சி. சிவலிங்கம், திரு. மு. சிவபாலன், திரு. வ. வைரவப்பிள்ளை, திரு. க. சிவதாசன்,

மாலை, முத்தமிழ்க் கலைமன்றத் தயாரிப்பான எனது ‘பாசக் குரல்’ நாடகத்தில் ஓர் உணர்ச்சியான கட்டம். க. பாலகிருஷ்ணன், ச. கந்தரமுர்த்தி ராமா, த. புவனேந்திரன், ஏ. ரி. பொ. அவரது கரங்களில் ச. கப்பிரமணிய ராமா. இப்பேஸ் : ஏ. ரி. பொ.

திரு. ஐ. பாலசுப்பிரமணியம், திரு. E. மகேந் திரன், திரு. இராஜன் என்போர் நாடக உலகில் மினிர்ந்து வருகின்றனர். மாவைப் பிரதமகுரு பிரமழீ சு. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள் பெருமன துடன் கைகொடுத்து நிதிஉதவி ஊக்குவித்தார்கள்.

* நாடக எழுத்தாளன்-இயக்குநன் என்போரின் சுதந்திரத்திற் குறுக்கிடாது நிதி உதவி ஆத ரிக்கும் பண்புள்ள தயாரிப்பாளர்கள் (சு. து. ஷண்முகநாதக்குருக்கள் போல) ஈழத்தில் முன்வருவார்களோயால் நாடக உலகு நனி சிறக்க முடியும் என உணருகிறேன்.

நாடகத்தில் ஒருவகைப் போராட்டம் (Conflict) இருத்தல் வேண்டும். வீறு குறைந்த, சிக்கல்கள் அடங்கிய பெரிய சிக்கல் இடம்பெற்றே யாகவேண்டும். அவா வணர்வு (Suspense) இடையிடையே புகுத்தப்படவேண்டும்; மோதல்கள் சிக்கல்களாகவும், அவையே உச்சக் கட்டத்தை (Climax) அமைக்கும் படிகளாகவும் அமைகின்றன. உச்சக் கட்டம் முழுநீளமான நாடகத்தில் மதி நுட்பமாக அமைக்கப்படவேண்டும். உச்சக் கட்டத்தைத் தொடர்ந்து வரும் நிகழ்ச்சிகளைத் தளர்வருமல் சிருஷ்டிப்பதில் எழுத்தாளன் கவனமாய் இருத்தல் வேண்டும்.

10

ஆறு நாடகங்கள் ‘ஆயிரத்தில் ஒருவர்’

‘ஸழநாடு’ நிறுவனம் சூருவளி நிதிக்காக ஒரு கலைவிழாவை 1965இல் வண்ணை வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரி அரங்கில் நடாத்தியது. அதில் யான் எழுதிய ‘செங்கோல் சரிந்தது’ என்ற நாடகத்தை மாவை முத்தமிழ் மன்றத் தினர் மேடையிட்டனர். ‘இறை பக்தி இருக்கலாம். ஆனால் அது வெறியாக மாறினால் ஏற்படும் விளைவு அழிவே’ என்ற கருப் பொருளை விக்கிரக உடைப்பு முதலிய அம்சங்களுடன் நடித்தோம். நாடக முடிவில் ‘ஸழநாடு’ ஆசிரியர் திரு. கி. பி. ஹரன் அவர்கள் மேடையின் பின் விரைந்தார்கள்; வெகுவாகப் பாராட்டி ஞர்கள். வேறு மூன்று இடங்களிலும் இந் நாடகம் நடிக்கப்பட்டது. 1973இல் கண்டி தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்கிடையே நடந்த மேடை நாடகப் போட்டியில் இதே நாடகத்தை ‘மதவெறி’ என்ற பெயருடன் இந்து சிரேஷ்ட வித்தியாலயம் நடித்து முதலாம் பரிசைப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. தவிர இரசிகமணியின் ‘ஓளி பிறந்தது’, ‘எனது பரதன்’, ‘பிற்பகலிலே.....’, ‘இரணியன்’, ‘ஆயிரத்தில் ஒருவர்’ என்ற நாடகங்களையும் அரங்கேற்றினேன். பிரபல எழுத்தாளர் திரு. எஸ்.

பொன்னுத்துரையின் மேற்பார்வையில் 1964இல் மட்டக்களப்பில் நாடந்தேறிய தமிழ் விழாவில், 'நரி பேனு' சிங்கள நாடகக் கலைஞர்கள், தமிழ் எழுத்தாளர்கள் முன் 'ஆயிரத்தில் ஒருவர்' நாடகத்தை ஓரங்க நாடக உத்தியில் நடிப்பித் தேன்; சேர்ந்து நடித்தேன். ஈழத்தின் சொல் வேந்தர் இரா. சிவலிங்கம், M. A. உட்படப் பலர் பாராட்டினர்.

11

மாணவர்கள் மத்தியிலே கலையுணர்வு ஊட்டுகிறேன்

ஆசிரியங்கையான் முதன்முதல் கடமையாற்றிய கல்லூரி காங்கேசன்துறையில் உள்ள நடேஸ்வராக் கல்லூரியாகும். அங்கே 'பணமா பாசமா?', 'குழச்சியும் வென்றது', 'பாசத்தின் எல்லை யிலே.....', 'தோல்வி', 'மதவெறி', 'இறுதிப் பரிசு', 'நள்ளிரவிலே' என்ற நாடகங்களில் மாணவர்களை ஈடுபடுத்திப் பயிற்சி அளித்ததன் மூலம் நாடகம் பற்றிய அடிப்படை அம்சங்களை அவர்கள் மனதில் பாய்ச் சிணேன். நடேஸ்வராவில் மட்டும் முப்பத்தாறு மாணவ மாணவிகள் என்னிடம் நாடகப் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். 'குத்துவிளக்கு'த் திரைப் படக் கதாநாயகன் திரு. ஆனந்த இராச மாணிக்கத்தை 'தோல்வி' என்ற நாடகமூலம் முதன்முதல் நடிக்க வைத்தமையை நினைந்து

மகிழ்கிறேன். திரு. தேவராஜன், திரு. நா. கருணாநந்தசிவம் என்ற என் மாணவர்கள் கலைக் கழக நாடக எழுத்துப் போட்டியில் பரிசும் பெற்றனர். பின்னர் கடமையாற்றிய கல்கின்னை முஸ்லிம் மகாவித்தியாலயத்திலும், இரஜவலை தமிழ் மகாவித்தியாலயத்திலும், கண்டி இந்து சிரேஷ்ட வித்தியாலயத்திலும் நாடகப்பணி தொடர்ந்தது. கண்டிப் புஷ்பதான மண்டபத்தில் நடித்த 'வீரமுரசு' நாடகமூலம் இரஜவலை மகா வித்தியாலய மாணவர் பதின்மரும், 'கூப்பிய கரங்கள்', 'நாடகம்', 'இன்பம் மலரும் 74', 'மதவெறி', 'சிக்கலும் சிரிப்பும்', 'நிறை குடம்' என்ற நாடகங்கள் மூலம் கண்டி இந்து சிரேஷ்ட வித்தியாலய மாணவ மாணவிகள் முப்பத்திரண்டு பேரும் முறையான நாடகப் பயிற்சி பெற்றனர். இதுவரை கிட்டத்தட்ட எழுபத் தெட்டு மாணவ மலர்களுக்கு நாடகத்திற் பயிற்சி கொடுத்து மேடையேற்றியமை எனக்குப் பெரு மகிழ்வைத் தருகிறது.

"நாடகத்தைத் தொழிலாக உடையவர்களுக்கு இருக்கும் சுதந்திரம் பாடசாலை நாடகங்களைப் பொறுத்த வரை இல்லை. பண்பான பிரஜைகளை உருவாக்குவது கல்வியின் நோக்கங்களுள் தலையாயது. எனவே, மாணவர்களின் உளவளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் செய்யாத வகையில் கருவை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். காதல் காட்சி தவிர்க்க முடியாத ஒன்று எனக் கண்டவிடத்தும்கூட அதைக் கோடி காட்டும் வகையில் புணிதமாக அமைத்துவிடலாம்".

'ஆராமுது அச்டா'வில் 'பாஸ்கர்' பாத்திரம்

அமைதியாக ஆனால் ஆணித்தரமாக நாடகக் கலையைப் பேணும் புரவலர் திரு. பொ. செல்வரத்தினம் அவர்கள் தலைமையில் உருவாகிய ‘மறு மலர்ச்சி மன்றம்’ கலையுலகில் அரிய நற்பணிகள் புரிகிறது. எத்தனையோ தரமான நாடகங்களை மேடையிட்ட இம்மன்றம் இலக்கைக் கலைக்கழகம் நாடாத்திய மேடை நாடகப் போட்டியில் ‘ஆராமுது அச்டா’ என்ற நாடக மூலம் முதற் பரிசு பெற்றது. தலைசிறந்த நடிகர்களான திரு. ஏ. பிரான்சிஸ், திரு. ஏ. மகேஸ்வரன், திரு. எஸ். ஜே. யோசேப், திரு. ஜி. அன்னப்பா, திரு. ரி. இருநாதன், திரு. க. ஞானபண்டிதன், திரு. ஐ. செல்வரத்தினம், திரு. வே. மண்டலேஸ்வரன், திரு. சு. நவரத்தினம், திரு. ச. ஜெயபாலன் என போர் நடித்த இந்த நாடகத்தில் ‘பாஸ்கர்’ என்ற முக்கிய பாத்திரம் தாங்கினேன். சுவிபுரம் விக்டோரியாக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, கோப்பாய் கிறிஸ்தவ கல்லூரி, யாழ் நகரமண்டபம், மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி, குரும்பசிட்டி சன்மார்க்கசபை, தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரி, மகாஜனக் கல்லூரி, இளவாலை கொள்வென்ட், கிளிநோச்சி, வவனிக்குளம், பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபம் உட்பட இருபத்தொரு தரமான அரங்குகளில் மேடையேறி அமோக வெற்றி ஈட்டிய

மறுமலர்ச்சி மன்றத்தாரின் ‘ஆராமுது அச்டா’ நாடகக் கலைஞர்கள் : இடமிருந்து வலம் : ஏ. ரி. பொ., N. செல்லியா, ஏ. பிரான்சிஸ், ச. நவரத்தினம், ஏ. மகேஸ்வரன், T. ஜில்லாநாதன், க. ஞானபண்டிதன், எஸ். ஜே. யோசேப், எம். ஜெயபாலசிங்கம்.

ஒப்பனை : க. ஞானபண்டிதன், ஏ. மகேஸ்வரன்.

மேடை நாடகப் போட்டியில் கலைக்கழக 1ஆம் பரிசில் பெற்ற மறுமலர்களி மன்ற அராமுது அம்பா' நாடகத்தில் கதாநாயகியாக ஏ. மகேஸ்வரனும், உச்சங்கட்டக் காட்சியில் தோன்றும் எஸ். ஜே. யோசேப்பும், யானும் (ஏ. ரி. பொ.).

உப்பனை: நவாலியூர் க. நடேசன்.

நாடகம் இது.இன்னும் நான்கு நடவைகள் மேடையேறினால் வெள்ளிவிழா கொண்டாடப்பட வேண்டிய கலைப்படைப்பு இது. இத்தகைய நாடகத்தில் முக்கிய பாகம் ஏற்ற பூரிப்பு எனக்கு.

இந்த நாடகத்தில் 'பாஸ்கர்' என்ற பாத்திரத்தைத் தாங்கி நடித்த யான் உடையைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரே ஒரு தடவை மட்டும் தேவை நோக்கி எனது 'கோற்றை' மாற்றி அணிந்தேன். இந்த நாடகத்தை ஒட்டி நடந்த பாராட்டு வைபவத்தில் தற்போதைய, பலாவி ஆசிரிய கலாசாலை ஆங்கில விரிவு ரையாளர் திரு. கே. சோமசுந்தரம், B. A. (Hons.) அவர்கள் சில குறிப்புக்கள் கூறினார்.

*நடிகர்கள் அடிக்கடி உடை மாற்றம் செய்வதைக் கண்டித்ததார். மனன சக்தியை, உச்சரிப்புச் சிறப்பை, நடிப்புத் திறமையை உடையவன் உடை மாற்றத்தில் தஞ்சம் புகவேண்டிய தேவையில்லை என்பது அவர் வலியுறுத்திய நனுகிய அம்சமாகும். இது என் அனுபவ உண்மையும் கூட.

* நாடக மன்றம் எப்படி இயக்கப்படவேண்டும் என்ற ஒரு முறையை 'மறுமலர்ச்சி மன்ற'த்தில் தான் என்னால் காண முடிந்தது. பண்பான பலர் அங்கத்துவம் வகித்துவரும் காரணத்தால் நிருவாகத்திற்கு ஒரு குழு, மேடையேற்றத்திற்கு இன்னொரு குழு இப்படிப் பிரிந்தும் தேவைநோக்கி இணைந்தும் இயங்கிய தன்மையை அவதானித்தேன். சிக்கல்கள் ஏற்படும் வேளை தலைமைப் பீடத்திற்கு நடிகர்கள் தலை சாய்க்கும் பண்பு என்னைக் கவர்ந்தது. கட்டுப்பாடு ஒழுங்கு பெறிதும் பேணப்படுகிறது. இப்படியான மன்ற அமைப்பு நாடகக்கலை வளரவழிவகுக்கும் எனவாம்.

‘லும்பினි’த் தியேட்டரில் இரு தடவை ‘இறுதிப் பரிசு’

இலங்கை வானெலி நடாத்திய மன்ற நாடக நிகழ்ச்சித் திட்டத்தினசீழி ‘இறுதிப் பரிசு’ என்ற இலக்கிய நாடகத்தை வானெலிக்கென எழுதித் தயாரித்தனர்தேன். பின்னர், அதனை இரண்டு மணிநேரம் வரை நடிக்கத்தக்க மேடை நாடக மாக்கினேன். கல்வி நூற்றுண்டு விழாவையிட்டு 1968இல் ஈழத்து ஆசிரிய கலாசாலைகளுக்கிடையே நடந்த மேடை நாடகப் போட்டிக்கு, கொழும்புத் துறை ஆசிரிய கலாசாலை எனது ‘இறுதிப் பரிசு’ நாடகத்தைத் தேர்ந்து பயின்று நடித்துப் பரிசு பெற்றது. மேற்படி நாடகத்தை இரு தடவைகள் கொழும்பு ‘லும்பினි’த் தியேட்டரில் மேடையிட்டனர். அப்போதைய அதிபர் திரு. வி. சி. விஸ்வலிங்கம், B. A., E. T. அவர்கள், இலக்கிய சபை சொட்டும் உரையாடலை விதந்து பேசி, நாடகப் பிரதிக்காக 75 ரூபாவரை தந்து சிறு உபகாரமும் செய்தார். முன்னர் எவ்வித தொடர்பு மில்லாத அதிபரிடம் இந் நாடகம் உருவாக்கிய உணர்வை, அதன் உந்தலால் எனக்கு அவர் தந்த மதிப்பை விடவா வேறு கலைப்பரிசு இருக்கிறது. சமீபத்தில் அளவெட்டி, அருணேந்தயக் கல்லூரி அதிபர் திரு. வி. கந்தவனம் அவர்கள் உட்படப் பல ஆசிரியர்களும் சேர்ந்து நடித்து ஆயிரத்துக்கு

மேற்பட்ட ரசிகப் பெருமக்களுக்கு முன் என் நாடகத்தை அணி செய்து நின்ற நினைவு என் நெஞ்சை விட்டகலா நிகழ்ச்சி. நடிக நண்பன் ரி. எஸ். லோகநாதன் அவர்கள் மாணிப்பாய் இந்துக்கல்லூரியில் நடந்த இல்ல நாடகப் போட்டிக்கு இதனைப் பயிற்றி அளித்ததாகவும், நாடகம் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றதாகவும் கூறி வரை. கலை உள்ளம் உயர்ந்ததுதானே. பல கல்லூரி களிலும், மன்றங்களிலும் இந்நாடகம் பல தடவைகள் மேடையேற்றப்பட்டு விட்டன. பிரபல நாடகக் கலைஞர்களான திரு. S. T. அரசு, திரு. R. பேரம்பலம் என்போர்க்கூட சில பாத்தி ரங்கள் தாங்கி எனக்குப் பெருமை தந்தனர். பத்து ஆண்டுகள் ஒரு சிருஷ்டி வாழ்கிறதென்றாலே அது சிருஷ்டி கர்த்தாவுக்குத் திருப்தியைத் தருமென்றே கருதுகிறேன்.

*

கோப உணர்வும் மெய்யபாடும் : மூக்கு விரிதல், கண் சிவத்தல், விழி உருளல், நெற்றி சுருங்கல், புருவம் குவித்தல், விரல்களை மடக்கிக் குத்துதல், கை ஓங்கல், உடல் பட்படத்தல், நமநமவெணப் பல் கடித்தல், காலை அழுத்தி மிதித்தல்.

பய உணர்வு : புருவத்தைச் சுருக்குதல், கையை உயர்த்துதல், உடலில் நடுக்கத்தை ஏற்படுத்தல், மார்பில் துடிப்பை உண்டாக்கல், பெருமுச்செறிதல்.

‘நாடகம்’ என்று ஓரங்க நாடகம்

கலைக்கழகப் பரிசு பெற்ற என் ‘நாடகம்’ என்ற ஓரங்க நாடக நூல் வெளியீட்டு விழாவும் மேடை யேற்றமும் ஒரே நாளில் நிகழ்த்தன. எழுத்து வடிவில் உள்ள நாடகத்தை மேடையிலும் பார்த்தபின்னரே விமர்சிப்பது பொருத்தமானது என்பதை விவியறுத்தியே இவ்வொழுங்கைச் செய்திருந்தேன். இந்நாடகத்தை மேடையிற் பார்த்து ரசித்த, யான் போற்றும் நாடகக் கலைஞர் ஓவியர் திரு. K. K. V. செல்லையா அவர்கள், நாடக முடிவில், ‘உங்கள் நாடகங்களுள் இது என்னை வெகுவாகக் கவர்ந்த நல்ல நாடகம்’ என்று மொச்சினார். மேடையிடமுன் நூலுகு கொடுக்கப் பட்டபோது முகப்புப்படம் வரைந்த இவர், நாடக உரையாடலை மட்டும் எழுத்து வடிவில் பார்த்துவிட்டு, “இந்த நாடகத்தை என் பொன்னுத்துரை நூலாக்குகிறோர்” என்று தாழ்த்தி மதிப்பீடு செய்திருந்தார். மேடையில் கண்டதின் பின் புகழ்ந்திருக்கிறார் என்றால், அது காட்டும் உண்மை—நாடகநூல்களின் தரத்தை மேடையில் பார்த்தபின்தான் எடைபோட வேண்டும் என்பதேயாகும். யாழ் திறந்தவெளியரங்கு, அருடோ

கலைக்கழகப் பரிசுபெற்ற ‘நாடகம்’ என்ற எது ஓரங்க நாடகம் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபையில் மேடையெறியபோது பயந்தாங்கொள்ளிகளாக யானும், கவிஞர் வி. கந்தவளமும் தோற்றும் கட்டம். உப்போ : த. இராசரத்தினம்.

‘சழநாடு’ நாடகத்திய குருவளி நிதிக் கலைவிழாவில் மாலை முத்தமிழ்க் கலை மன்றம் அனித்த எனது ‘செங்கோஸ் சிந்தது’ நாடகத்தில் மன்னராக யானும், அமைச்சராக திரு. சி. சிவலிங்கமும். ஒப்பனை : கலைஞர் S. T. அரசு.

தயாக்கல்லூரி, கண்டி இந்து சிரேஷ்ட பாடசாலை போன்ற பல அரங்குகள் கண்ட இந்த நாடகத்தில் ‘வேலு’ பாத்திரம் தாங்கி தத்துபமாய் நடித்த அளவையுர் ஆசிரியர் ஓவியர் V. சுந்தரமூர்த்தி அவர்களை மறக்கமுடியாது. சிங்கப்பூர் கப்பிரமணி யமாய் நடித்த திரு. வை. தனேஸ்வரன் அவர்களும் இயற்கையாய் அழகுற நடித்து, குணசித்திர நடிகரென நிருபித்தார். எழுத்து வடிவில் மட்டும் படித்துவிட்டு ‘மல்லிகை’யில் விமர்சனம் செய்த புதுவை இரத்தினத்துரை அவர்கள் கையாண்ட சில வரிகள் என் மனதில் சில கீறல்களை இட்ட போதும் மேடையேற்றத்தைக் கண்டிருந்தால் சிலவேளை தன் கருத்தை மாற்றவும் கூடும் என எண்ணினேன். பிரபல சிறுகதை ஆசிரியர் திரு. தி. ஞானசேகரன் அவர்கள் கண்டியில் இந் நாடகத்தைப் பார்த்தபின் தமது கிராமத்தில் இதனை மேடையேற்றச் கங்கணம் கட்டியமை, மேடைக்கண்கொண்டே நாடகத்தை எடைபோட வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்துவதுபோலத் தெரிகிறது.

இந்த நாடகத்தில் நடித்த சில முக்கிய நடிகர்கள் :

- திரு. சி. நாகேஸ்வரன்
- .. ச. சப்பிரமணிய சர்மா
- .. ச. சுந்தரமூர்த்தி சர்மா
- .. ச. பாலகிருஷ்ணன்
- .. பொ. கணேசமூர்த்தி
- .. சி. தயாபரன்
- .. க. சிவபாலன்
- .. பொ. பாலகுமார்
- .. மு. விஜயகுமார்
- .. சி. மயில்வாகனம்

வாடைலி நாடகமும் தூள்க் காவடியும்

இலங்கை வாரெனிலி நிலையத்தினர் வாரெனிலிக் கலைவிழாவை 1960இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடாத்தியபோது ‘காதல் கூகநட்டம்’ என்ற நகைச் சுவை நாடகத்தைத் தயாரித்த வளி தேன். கொழும்பு ரேயல் கல்லூரியில் 1962இல் நடைபெற்ற வாரெனிலிக் கலைவிழாவில் எனது ‘வருஷம் பிறந்து முன்னம் முன்னம்...’ என்ற நாடகம் இடம்பெற்றது. ஈழத்தின் நாடகத் தந்தை கலையரசு கே. சொர்ணவிங்கம், நகைச்சுவை மன்னன் கே. செல்வரத்தினம், கே. என். நவரத்தினம், வசந்தா அப்பாத்துரை என்போர் என்னுடன் சேர்ந்து நடித்தனர். ரசிகர்களின் பிரதிபலிப்பு நாடகத்தின் தரத்தைக் காட்டிற்று. மேற்படி நாடகத்தை மேடைநாடகமாக்கி ‘அண்டல் ஆறுமுகம்’ என்ற பெயருடன் இதுவரை இருபது தடவைகள் நடித்துவிட்டேன். மெதடிஸ்த மிஷன் நடாத்திய குழந்தைகள் தினத்தை முன்னிட்டு பருத்தித்துறை மெதடிஸ்த கல்லூரியில் இருதடவைகள் மேடையிடப்பட்டன; தொடர்ந்து யாழ். ‘ரிமர்’ மண்டபத்திலும் நடாத்துவித்தனர். மிஷனின் தலைமைப்பீட்டத்தைச் சேர்ந்த தயிழ் விளங்க எழுதவல்ல இரு ஆங்கிலேயர் இந்நாடகத்தை ரசித்த நிலையில் எழுதிய கடிதத்தின் ஒரு பகுதி இதோ :

*Methodist Church, Ceylon,
Superintendent Minister,
Rev. L. J. Julian M. A.
The Manse,
Dockyard Road,
Trincomalee.*

11-11-67

Mr. A. T. Ponnuthurai

The memory of your hilarious “அண்டல் கூடுதல்” is still in my mind. I wonder how many other performances you have given since we met in Point Pedro last June.

My own view is that the play is too good to be missed.

Yours sincerely
Lewis J. Julian

‘வீரகேசரி’ நிறுவனம் யாழ். திறந்த வெளி அரங்கில் ‘வீரகேசரிக் கலைவிழா’வைக் கோலாகல மாகக் கொண்டாடியது. அதிலும் ‘அண்டல் ஆறுமுகம்’ வெற்றியீட்டியது. திரு. க. வை. தனேஸ்வரன் திரு. வி. கந்தவனம், திரு. V. சுந்தரமூர் ததி, திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன் என்போர் என்னுடன் எடுப்பாய் நடித்தனர். ஒப்பனைமூலம் எனது நாடகங்களை மெருகூட்டிய திரு. த. இராசரத்தினமும் இந்நாடகத்தில் சில தடவை நடித்துள்ளார். இந்த வரிசையிலே ‘பஞ்ச பூதங்கள்’, ‘தாளக் காவடி’ என்ற வேறு வாடையில் நாடகங்களையும் எழுதினேன். 1973 நவம்பரில் ‘தாளக் காவடி’ ஒஸிரப்பப்பட்டு பெரும் புகழ் ஈட்டித் தந்தது. வாடையில் நடிகர்கள் ரசிகர்கள் வேண்டுகோட்டபடி இரு வாரங்களில் திரும்பவும் ஒஸிரப்பப்பட்டது. 1944ஆம் ஆண்டு தாளக்

காவடி பழகி ஆடிய அனுபவம் யதார்த்த பூர்வமாக நாடகத்தை எழுத உதவியது. மேடை நாடகத் தயாரிப்பில் மட்டுமன்றி வானேலி நாடகத் தயாரிப்பிலும் மேம்பட்டு மிளிரும் திரு. கே. எம். வாசகரின் தயாரிப்புச் சிறப்பால் நாடகம் சுவையாக அமைந்தது. ‘புஞ்சர் பொன் ணையா’ புகழ் திரு. கே. கணேசபிள்ளை, செல்வி சந்திரப்பிரபா மாதவன், திரு. ரி. ராஜகோபால், வித்துவான் சோதிநாதன், திரு. அமிர்தநாயகம் என்போரின் ரேதியோ நாடக நடிப்பு அனுபவம், நாடகம் முழுவதிலும் இழையோடி இருந்தது. தாளக் காவடி ஆட்டுவது போலத் தாளம்தட்டி ‘செல்வச் சந்திதியிலே அமரும் பன்னிருகை வேலவனே தா’ என்று பாடி, “தகுட தீம் தக தா” என்பன போன்ற தாளக்கட்டுக்களை, தீர்மானங்களையான் உச்சரித்த வேளை நடிகமணி வி. வி. வெரமுத்து பிற்பாட்டுப் பாடி மெரு கூட்டிய வேளை, இசை இசைத்த வாத்தியக் குழு வினரே வியந்தனர். பாராட்டுக்கள் தெரிவித்த பிரமுகர்களில் நடேஸ்வராக் கல்லூரி அதிபர் திரு. P. சோ மசந் தரம், B. A. அவர்கள், குறமகள், B. A., அவர்கள், கண்டி அசோக வித்தி யாலய அதிபர் திரு. நடராசா, B. A. அவர்கள், பரிசுத்த பெனவெற் கல்லூரி தமிழ்ப் பிரிவு அதிபர் திரு. சோ. சௌந்தரநாயகம், B. Sc. அவர்கள், அகஸ்தியர், சிறபி, இரசிகமணி, கொழும்பு திரு. வ. செல்லமுத்தர், நீர்கொழும்பு திரு. க. விஸ்வநாதன், திரு. த. செல்லத்துரை, தலாத்தோயா தமிழ் வித்தியாலய அதிபர் திரு. கே. மதியாபரணம், அதிபர் கே. எஸ். தம்பு, மாவைப் பிரதமகுரு என்போர் தந்த ஊக்க உரைகள் என் உள்ளத்தை விட்டக வாதன.

16

கலீக்கழகப் போட்டியில் பெற்ற சில பரிசில்கள்

இலங்கை கலீக்கழகம் நடாத்திய ஓரங்க நாடக எழுத்துப் போட்டியில் 1966இல் ‘நாடகம்’ என்ற நாடகத்துக்கு 2ஆம் பரிசிலையும், 1967இல் ‘நாமொன்று நீணக்க.....’ என்ற நாடகத்துக்காக 1ஆம் பரிசிலையும் பெற்றுக்கொண்டேன். பல ஆண்டுகள் ஓரங்க நாடகம்பற்றிச் செய்த ஆராய்வும், ஒரு காட்சியில் முழு நாடகத்தையும் நகர்த்தும் உத்தியைப் பெரிதும் வியக்கும் இயல்பும் இத்துறையில் முன்னணிக்கு வர வழிவகுத்தன வென்லாம். பரிசில்கள் பெற்ற வேளை உத்வேகம் அளிக்கும் வகையில் யாழ். இலக்கிய வட்டமும், சன்மார்க்க சபையும், மறுமலர்ச்சி மன்றமும் திரு. ஏ. எம். ரஹ்மான் அவர்களும் தேநீர் விருந்தளித்துக் கொரவித்தமையை மறக்கமுடியாது.

*

“இன்றைய பிரச்சினைகளை முறையாக நாடக உருவில் காட்டச் சரித்திர நாடகங்கள் ஈடுகொடுப்பதாய் இல்லை. பரந்து விரிந்த பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் தொடவல்ல சக்தி சமூக நாடகங்களுக்கே உண்டு. எனவே இன்றைய தேவை முறையாகக் கவாருப மிடப்பட்ட சமூக நாடகங்களே.”

நூல் வடிவில் எனது நாடக ஆக்கங்கள்

- ★ இறுதிப் பரிசு (முழுநீள நாடகம்)
- ★ நாடகம் (ஓரங்க நாடகம்)
- ★ கூப்பிய கரங்கள் (ஓரங்க நாடகம்)
- ★ பக்தி வெள்ளாம் (ஓரங்க நாடகம்)
- ★ பாடசாலை நாடகம் (கட்டுரை)

வா ஞேவியில் ஒவிபரப்பப்பட்டு, மேடைக்கெண் எழுதப்பட்ட 'இறுதிப் பரிசு' நாடகம், யாழ். இவக்கிய வட்டத்தாற் பிரசரிக்கப்பட்டது. இவ் வாண்டு (1974) ஆரம்பத்தில் முழுப் பிரதிகளுமே விற்பனையாகி விட்டன. இரண்டாவது பதிப்புப் பற்றிச் சிந்திக்கின்றேன். அடுத்து, 'நாடகம்', 'கூப்பிய கரங்கள்', 'பக்தி வெள்ளாம்' என்ற ஓரங்க நாடகங்கள் வெளிவந்தன. பண்டி தமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் தொகுத்த 'சிந்தனைச் செல்வம்' நாலின் அநுபந்தமாக எனது சமய நாடகமான 'பக்தி வெள்ளாம்' சேர்க்கப்பட்டமை எனக்குப் பெரும் கௌரவத்தைக் கொடுக்கிறது. எனது நாடகங்களை அச்சுவடிவு கொடுத்து ஊக்கிய பெருமைக்குரியவர்கள் திருமகள் அழுத்தக் அதிபர் திரு. மு. சபாரத்தினம் அவர்கள், 'வெற்றிமணி', ஆசிரியர் திரு. மு. க. சுப்பிரமணியம் என்போராவர். பெருந்தொகை நல்கி ஊக்கிய திரு. தா. திருநாவுக் கரசு அவர்கள், திரு. சி. சிவலிங்கம் அவர்கள், திரு. S. சிதம்பரப்பிள்ளை, B. A., B. SC. அவர்கள், திரு. வி. மார்க்கண்டு அவர்கள், திரு. அ. குகதாசன் அவர்கள் ஆகியோரது தாராள மனப்பான்மை அவர்கள் ஆகியோரது தாராள மனப்பான்மை கலைத்தொண்டு மேன்மேலும் பெருகட்டும்.

ஸ்ரீலங்கா சாகித்திய மண்டலமும் நாடகக் கருத்தறங்கங்களும்

சாகித்திய மண்டலம் முதல் தடவையாக 1966இல், கொழும்பு ஞேயல் கல்லூரியில், நாடகம் எழுதுதல் பற்றிய கருத்தரங்கினை நடாத்தியது. தலைவராகப் பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியா ணந்தன், M. A. அவர்களும், செயலாளராகக் கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி, M. A. அவர்களும் செயலாற்றிய காலம், நாடக உலகு துரித நடை இட்ட காலம். இவர்கள் தந்த ஊக்கத்தால் 'பாடசாலை நாடகம்' என்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையை இலங்கை வாஞேவி தமிழ் அதிகாரி திரு. கே. எஸ். நடராசா (நாவற் குழியூர் நடராஜன்) அவர்கள் தலைமையில் சமர்ப்பித்துக் கலந்துரையாடவிலும் பங்குகொண்டேன். தொடர்ந்து 'ஓரங்க நாடகம்', 'நகர்ப்புற நாடகங்கள்' என்ற கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துக் கொடுத்து. இவற்றைவிடச் சாகித்திய மண்டல வெளி யீடான் 'கலைப்பூங்கா'வில் ஒருமுறை எனது 'நாடகமும் மரபும்' என்ற கட்டுரையும் வெளி வந்தது. 'ஓரங்க நாடகம்' என்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையைத் 'தீபம்' ஆசிரியர் விதந்து தம பத்திரிகையிற் பிரசரித்தமை எனக்குப் பெருமையைத் தருகிறது. எப்படியோ கலை இலக்கிய கர்த்தாக்களை ஈர்த்து நிற்கும் திங்கள் வெளியீட்ல்லவா 'தீபம்'.

நாடகக் கட்டுரைகள் ஏடேறி வந்தன

ஈழத்து நாடகக்கலை தனிச்சிறப்புடன் மினிரவேண்டும் என்ற உந்தலால் காலத்துக்குக் காலம் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் வாயிலாகக் கட்டுரைகள் எழுதினேன். அவற்றுள் ‘நாடகக்கலை வளர்கள்,’ (வீரகேசரி), ‘கால் நூற்றுண்டில் ஈழத்துத் தமிழ் நாடக வளர்ச்சி’ (மித்திரன்), ‘பாடசாலை நாடகம்’ (தினகரன்), ‘ஒரங்க நாடகம்’ (தினகரன், தீபம்) ‘நாடக உலகில் நான் கண்ட நால்வர்’ (கலைச்செல்வி), ‘நாடகம் நடத்திப்பார்’ (ஸழநாடு), ‘இலங்கையர்கோன் நாடகங்கள்’ (ஸழநாடு), ‘எனது நாடக அநுபவங்கள்’ (மல்லிகை), ‘சிறந்த நடிகளுக் கேள்வேண்டுமா?’ (வலி வடக்கு சனசமூக சமாஜ மலர்), ‘சமூக நாடகமும் சரித்திர நாடகமும்’ (கலைக்கண்) என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. 1-8-74இல் காலமாகிய மக்கள் கவிமணி திரு. மு. இராமலிங்கம் அவர்கள் சில மாதங்களுக்கு முன் தான் சேர்த்துவைத்திருந்த இக் கட்டுரைகளிற் சிலவற்றை எனக்கு அனுப்பிவைத் ததை நினைந்து பெருமிதமடைகிறேன். பழைய அரிய சம்ஸ்கிருத நாடக இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு நால் களையும் எனக்கு அன்பளிப்புச் செய்த அவர்தம் பெருந்தன்மையையும் வியக்கிறேன்.

சிந்தையை ஈர்த்த சில
சிங்கள நாடகங்கள்

யான் முதல் முதல் பார்த்த சிங்கள நாடகம் ‘நாயேனு’ என்ற புதிய உத்தியிலமைந்த நாடகம். வியந்த ஒரு நிலையில் நடிகர்கள் குழுப் போட்டோ ஒன்றை வாங்கி என் அல்பத்தில் ஓட்டி இன்றும் பேணுகிறேன். இந்நாடகத்தில் நடித்த சிங்கள அன்பார் ஒருவரைப் பல ஆண்டுகளின் பின் கண்ட வேளை இதனைக் காட்டி மகிழச் செய்தேன். ‘வெஸ்முகுனு’ என்ற நாடகத்தை யாழ்-நகர மண்டபத்தில் பார்த்து முடிந்ததும் வீட்டுக்கு விரையவில்லை. அதில் முக்கிய பாத்திரம் தாங்கி, நடிப்பித்த இயக்குநரைச் சந்தித்து ஊக்குவித்தே திரும்பினேன். கென்றி ஜெயசேனாவின் ‘குவேணி’ உட்பட இரு நாடகங்களைக் கண்டியில் பார்த்தேன். அவற்றை விமர்சிக்கும் வகையில் கட்டுரைகூட எழுதினேன். அவரது கலைத்துவத்துக்கு யான் செலுத்திய காணிக்கை அது. திரு. சரத்சந்திரரின் நாடகங்களைக் காணும் வாய்ப்புக் கிட்டவில்லை. இருப்பினும் கண்டி அமெரிக்கன் கலாசார நிலை யத்தில் நடந்த கருத்தரங்கில் அவரையும், கென்றி ஜெயசேனு, வசந்தகுமார் ஆகியோரையும் காண

நேர்ந்தது. கருத்துக்களைக் கேட்கவும், கலந்துரையாடவும் முடிந்தது. சிங்களச் சகோதரர்களின் சிறந்த சிருட்டிகளை, சிறந்த சிருட்டி கர்த்தாக்களைப் புகழ் வாழ்த்தப் பின்னிற்கவில்லை.

* நல்ல சிருஷ்டிகளைப் பார்த்தபின்கூட சிலர் வாழ்த்துகிறார்கள் இல்லை. அருமையானது என்பதற்குப் பதில் ‘சுமார்’ என்கின்றனர். மெளனமாகவும் இருந்து விடுகின்றனர். குறைகள் உள்ள நாடகத்தைக் கண்டுவிட்டால் போதும்; இயக்குநனை ஆற்றுப்படுத்தும் வகையில் இன்றி, மனம் நோக்கூடியதாக மட்டம் தட்டும் வகையில் பிரசாரம் செய்வதில் பேரின்பம் காண்கின்றனர். இந்த முனைநிலை அவசியந்தானு?

“சமுத்துத் தமிழ் நாடக உலகு மேம்பட ஓசியில்” நாடகம் பார்க்கும் முனைநிலையை விட்டு நாமாகவே பணம் கொடுத்துப் பார்க்கும் பழக்கத்தை வளர்க்க வேண்டும். தயாரிப்பாளர்களும் நன்கு திட்டமிட்டு, பார்வையாளர்கள் பிரசாரம் செய்யத்தக்க அளவு, தரமான நாடகங்களை மேடையிடவேண்டும். நகர்ப் புறங்களில் சிங்கள சகோதரர்கள் தமது நாடகங்களைப் பணம் கொடுத்துப் பார்க்கத் திரள்வது என்னை வியக்க வைக்க கொடுத்துப் பார்த்த எந்த சிங்கள நாடகங்களுமே தரங்கிறது. யான் பார்த்த எந்த சிங்கள நாடகங்களுமே தரங்கிறது. சிறந்த சிருட்டி படவில்லை. ‘நாடகங்களுக்குப் புகழ் வாடுதலைத் திருப்பதி அடையலாம்’ என்ற எண்ணம் போன்ற ஒருவித திருப்பதி அடையலாம் என்ற பார்வையாளருக்கு ஏற்படும் வகையில் நாடகங்களை உருவாக்க வேண்டும்.”

21

விமர்சனத்தை ஊக்கி நாடகத்தை வளர்ந்தவர்கள்

‘குடேசமித்திரன்’ என்ற வார ஏடு நாடக விமர்சனத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அன்று (1955-59) அத்துறையை வளர்க்க முனைந்தது. இதனைப் போற்றியவன் யான். சமுத்துப் பத்திரிகை களும் இத்தகைய பணியை ஆற்ற வேண்டுமென மேடைகளில் யான் பேசியதும் உண்டு. கலாநிதி திரு. க. கைலாசபதி, M. A. அவர்கள் (தலைவர் பல்கலைக் கழக யாழ். வளாகம்) ‘தினகரன்’ ஆசிரி யராய்ப் பணிபுரிந்த வேளை இக்குறை துடைக் கப்பட்டது; மக்கள் மத்தியில் நாடகக்கலைஞர்களின் மதிப்பேறியது. மன்ற நாடக அறிமுகம் என்ற பகுதியை ஆரம்பித்துத் திரு. R. சிவகுருநாதன் அவர்களும் (ஆசிரியர் ‘தினகரன்’) நாடக உலகுக்கு உத்துவைக் கொடுத்தார். திரு. லோகநாதன் ‘வீரகேசரி’ வார ஏட்டின் பொறுப்பாசிரியராய் இருந்த வேளை நாடகத்துறைக்குத் தனிமெருகேற்றினார். ‘சமுநாடு’ தாராளமாகக் ‘கலை அரங்கு’ மூலம் நாடகப்பணி புரிந்தது. இத்தகைய நிலை நாடகக் கலைஞர்களை ஊக்கியது; உயர்த்தியது. யானும் அவர்களுள் ஒருவன்தானே?

'காவியப் பரிசும் கருத்துப் பரிவர்த்தனையும்

புதிய பரிட்சார்த்த நிகழ்ச்சியாக இவ்வாண்டு 'ஸமூகசரிப் பொன்னையா' நினைவு தினத்தில் 'காவியப் பரிசு' என்ற கவிதை நாடக வாசிப்பு நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்தளித்தேன். நல்ல வரவேற்புப் பெற்ற நிகழ்ச்சியிது. இதுபற்றி 'தீபம்' மாத இதழில் 'யாழ்வாசி' எழுதிய இலக்கைக் கடிதத்திற் குறிப்பிடப்பட்டவை இவை :

"குரும்பசிடி சன்மார்ஸ் சபையினர் மிகவும் புதுமையான நிகழ்ச்சி ஒன்றைப் பெருவெற்றியுடன் சமீபத்தில் நடாத்தினர். பிரபல எழுத்தாளரும் இலக்கிய விமர்சகருமான சிதம்பர ரகுநாதன் எழுதிய 'காவியப் பரிசு' என்ற கவிதை நாடகத்தைப் பொது மக்கள் முன்னிலையில் வாசித்துக் காட்டினர். நாடகம் நடிக்கப்படவில்லை. வாசிப்புத்தான் நடைபெற்றது. எனினும் வாசிப்போர் மேடையிலே தோன்றி, தத்தம் பாதிரங்களின் குண இயல்பு களை நன்கூண்டந்து பொருத்தமான முறையில் குரலை ஏற்றியும் தாழ்த்தியும் வாசித்தமை நல்லதொரு நாடகத்தை நேரிற் கண்டு களிப்பதைப் போன்ற பிரேரணையை ஏற்படுத்தியது என்ற உண்மையை அந் நிகழ்ச்சியை உடனடியாகவே விமர்சனம் செய்த செம்பியன்செல்வன், நாவேந்தன், குறமகள், கலிஞர் கந்தவனம், திரு. ஆ. சிவநேசச் செல்வன் ஆகியோர் ஓப்புக்கொண்டனர். தமிழ் நாடகங்களைத் தயாரித்து அரங்கேற்றுவதிற் பெரும் கஷ்டமும் நஷ்டமும் அடைந்து வருவோர்க்குப் பயன் மிக்க புதுமையான ஒர் உத்தியை அறிமுகம் செய்த திரு. ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை பாராட்டுக்குரியவர்."

திபம்—June 1974.

பிரபல விமர்சகர் சிதம்பர ரகுநாதனின் தேசபக்தியை வலியுறுத்தும் 'காவியப் பரிசு' நாடக வாசிப்பைச் சன்மார்க்கங்கைப் பந்தாத்தியவேளை எனது பழிற்சியிற் பங்குகொண்ட இளம் கலைஞர்கள் : செல்வன் சி. தயாபரன்; செல்வன் பொன். பாலகுமார்; யான்; ஆசிரியர் நா. கருணாநந்தசிவம்; செல்வன் மு. விழுயகுமார்.

‘விரகேரி’ கலைஞர் யாப். திறந்தவெளியரவுகில் நடந்த போது, ‘அண்டல் ஆறுமுகம்’ என்ற எனது நாடகத்தில் நடித்த கலைஞர்கள் : பெண்ணாக – ச. பாலகிருஷ்ணன் ; க. வை. தாண்ஸ்வரன், ஏ. ரி. பொ., V. சுந்தரமூர்த்தி, V. கந்தவனம்.

ஓய்வீன் : த. இராசரத்தினம்.

23

நாடக மேடையில் நாதஸ்வரக் கலாமேதை திரு. N. K. பத்மநாதன்

சமுத்துப் பிரபல குணசித்திர நடிகர் திரு. R. பேரம்பலம் அவர்கள் 1968இல் தயாரித்து யாழ்-நகர மண்டபத்தில் மேடையிட்ட ‘திருநாவுக்கரசர்’ என்ற சமய நாடகம் ஆத்மீக நெறியினருக்குப் பெருவிழுந்தாய் அமைந்தது. இந்த நாடகத்தில் நாதஸ்வரக் கலாமேதை திரு. N. K. பத்மநாதன், நாட்டியப் பேரொளி லீலா நாராயணன் என்போரை நாடகக் காட்சிகளிற் பொருத்தமாகப் புகுத்தினார். அவர்கள் மத்தியில் அடியார்க்கு அடியன் அப்பூதியடிகளாகத் தோன்றிய யானும் அதிஷ்டசாவிதான்.

24

கலைஞர்கள் கௌரவத்தில் களிபேருவகை கொண்டேன்

* நாட்டுக் கூத்துக்களைப் புடம் செய்து, சிங்களக் கலைஞர்களே வியக்கும் வகையில் மேடையிட்டும் உண்மைக் கலைஞர்களை இனம் கண்டு ஊக்கியும் கலைச்சேவை புரியும் பேராசிரியர்

ச. வித்தியானந்தன், பேராசிரியராகப் பதவி ஏற்ற வேளை சன்மார்க்கஸபை விருந்தளித்துக் கொரவித்தபோது தலைமை தாங்கிப் பெரு மகிழ்வெய்தினேன்.

- * 'எனது நாடக அநுபவங்கள்' என்ற நூலுக் குச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசிலைக் கலையரசுக், சொர்ணவிங்கம் அவர்கள் பெற்றபோது சன்மார்க்கஸபை மூலம் கொரவிக்க முடிந்தது.
- * திரு. செ. சண்முகநாதன் (சாலை) சேவையைப் பாராட்டிக் 'கலாஜோதி' என்ற பட்டத்தைச் சன்மார்க்கஸபையார் 30ஆவது ஆண்டு முத்தமிழ்ப் பெருவிழாவில் வழங்கிய வேளை தங்கப்பதக்கம் அனிவித்தும் உரை நிகழ்த்தியும் மகிழ்ந்தேன். கொழும்பில் வானௌலி நாடக நடிகர்களால் அளிக்கப்பட்ட இராப்போசன விருந்திற் பேசி மகிழ்ந்தேன்.
- * இரசிகமணி கனக. செந்திநாதனது வெள்ளி விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கிக் குதுகவித்தேன்.
- * கலைக்கழகம் நடாத்திய நாடக எழுத்துப் போட்டியிற் பரிசுபெற்ற மகாகவி, திரு. எஸ். பொன்னுத்துரை, சு. வே., திரு. சோ. நடராசா, திரு. இராசரத்தினம் என்போர் பரிசுபெற்ற வேளை பம்பலப்பிட்டி கிறீன்னன் டில் எம். ஏ. ரகுமான் ஒழுங்குசெய்த தேநீர்விருந்து வைபவத்தில் நாவற்குழியூர் நடராஜன், சாந்தன், மற்றும் பலருடன் யானும் உரையாற்றி இன்புற்றேன்.

- * தேவன், சொக்கன், திரு. செ. கதிரேசர் பிளை, திரு. த. சண்முகசுந்தரம் என்ற முத்தான கலைஞர்கள் பெற்ற நாடக உலக வெற்றிகளை வாயார வாழ்த்தினேன்.
- * நடிகமணி வி.வி.வைரமுத்துவுக்குப் பொன் முடிப்புக் கொடுக்கப் பொருளாளராய் நிதி சேர்த்து நிறைவு கொண்டேன்.
- * தலைசிறந்த நடிகை திருமதி சுப்புலட்சுமி காசிநாதனுக்குக் கட்டிடக்கலைஞர் திரு. V. S. துரைராஜா பொன்னுடை போர்த்திக் கொரவித்த விழாவில் Dr. இந்திரபாலா, நடிகமணி சில்லையூர்ச் செல்வராஜன் என்போருடன் யானும் பாராட்டுக்கள் வழங்கினேன்.
- * புஞ்சர் பொன்னையா புகழ் எஸ். கணேச பிளையின் வெள்ளிவிழாவை 'கமலாவயம்' வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண மண்டபத் தில் கொண்டாடிய வேளை பிரதம பேச்சாளராய்ப் பாராட்டி மகிழ்வுற்றேன்.
- * கலாகேசரி ஆ. தம்பித்துரை அவர்களின் வெள்ளிவிழாவில் வரவேற்புரை கூறி வாழ்த் திப் பூரித்தேன்.

* கலை இலக்கிய உலகு மினிர வேண்டுமா? கட்டாயமாக, தகுதியுடையவர்களை மனத்தூய்மை யுடன் வாழ்த்த, ஏத்த, கொரவிக்கத் தயங்கவே கூடாது என்பது என் அசையாத முடிவு.

எஸ். பொ. வின் கணிப்புர்
எனது விழிப்பும்

ஆற்றல் மிக உள்ள சிறந்த எழுத்தாளர் திரு. எஸ். பொ. அவர்கள் என்பது நாடகின்த உண்மை. நாடகத்துறையிற் சிறப்பாக ஓரங்க நாடகத்தில் யான் சிறப்புறலாம் எனப் பத்தாண்டு களுக்கு முன்பே கணித்திருந்தார். பரீட்சார்த்த மாகத் தான் 'தினகர' எனில் வெளிவரச்செய்த ஒரு கூட்டு முயற்சியில் பாலகிருஷ்ணனின் 'கடுதாசிக் கூட்டம்' என்ற ஒரங்க நாடகத்துக்கு என்னை விமர்சிக்க வைத்தார். ஓரங்க நாடகம் பற்றி யான் எழுதிய சிறு கட்டுரையை மெச்சினார். இந்த வகையில் சூசகமாக அவர் தன் கணிப்பைக் காட்டி னார். அது என்னிடத்தில் விழிப்பை ஏற்படுத்தி ஓரங்க நாடக எழுத்துப்போட்டியிற் கலைக்கழகப் பரிசுகளைப் பெறவும், சாகித்தியமண்டலம் நடாத்திய கருத்தரங்களில் கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்துக் கலந்துரையாடவும் கூடிய நிலைக்கு உயர்த்திற்று.

‘சிதம்பர சுப்பிரமணியனின் ‘தொல்வி’ என்ற நாடகம் எனக்குப் பிடித்த நல்ல ஒரங்க நாடகம். ஒரே களத்தை, ஒரே காட்சியை, மிகக் குறைந்த பாத்திரங்களைக் காணகிறேன். ஒரங்க நாடகத்தில் சிறந்த ஒரு குணசித்திர பாத்திரமோ அல்லது எதிர்பாராத முடிவோ இருந்தால் அது நாடகத்தை மெருகூட்டி வெற்றியீட்டாச் செய்யும்.’

பெருமையடைகிறேன்
எதற்காகத் தெரியுமா ?

நாடக நூல்கள் ஏராளம் படித்ததுண்டு நாடகங்கள் எழுதிப் பிரசுரித்ததுமுண்டு கருத்தரங்கில் கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்ததுமுண்டு கலைக்கழகப் பரிசுகளைப் பெற்று மகிழ்ந்ததுமுண்டு நாடகத் தயாரிப்பாளராய் மிலிர் ந்ததுமுண்டு ஆனால்,

அவற்றுக்காக யான் பெருமைப்படவில்லை.

1950 முதல் 1974 வரை தொடர்ந்து கால் நூற்றுண்டு இடைவிடாது வருடா வருடம் மேடைஏறி நடித்தேனே,

நாறுவரை இளைஞர்களைப் பயிற்றினேனே,

‘இலக்கியம்’ என்ற நிலையில் மட்டுமன்றி,

‘மேடை’ நிலையிலும் வளர்க்கிறேனே;

பைத்தியமாய் நின்று உழைக்கிறேனே.

அதனால்,

‘நாடக இலக்கியம்’, ‘நாடக மேடை’

இரண்டிலும் கணிசமான உரிமையை முறையாகப் பெற்றேனே, அதனாலேதான் யான் சற்றுப் பெருமையடைகிறேன்.

ஊக்கி நின்றவர்கள்!

*

திரு. த. இராசரத்தினம் அவர்கள்
(பொதுச் செயலாளர், சன்மார்க்க சபை)

கலாஜோதி
செ. சண்முகநாதன் (சானு) அவர்கள்
பேராசிரியர்,
கலாந்தி க. வித்தியானந்தன் அவர்கள்

*

பாலாம்பிகை பொன்னுத்துரை

உயிர்நாட்டியானவள்!

குடும்பச் சுறைதாங்கி
கலை உயரக் கைதந்த
என் மனைவி

பாலாம்பிகை பொன்னுத்துரை

எனது ஆக்கங்கள்

I. நாலுருப் பெற்றவை:

1. இறுதிப் பரிசு (நாடகம்)
2. நாடகம் (நாடகம்)
3. கூப்பிய கரங்கள் (நாடகம்)
4. பக்தி வெள்ளம் (நாடகம்)
5. பாடசாலை நாடகம் (கட்டுரை)

II. ஏழூதித் தயாரித்து நடித்த நாடகங்கள் :

1. விதியின் சதி
2. முதலாளி தொழிலாளி
3. குவேணி
4. ராகி மைடியர்
5. இரு மனம்
6. பகையும் பாசமும்
7. நிறைகுடம்
8. பண்பின் சிகரம்
9. பாசக் குரல்
10. செங்கோல் சரிந்தது
11. அண்டல் ஆறுமுகம்
12. பிற்பகலிலே.....
13. இறுதிப் பரிசு
14. நாடகம்
15. பஞ்சட்டதங்கள்
16. காதல் கைநட்டம்
17. ஆயிரத்தில் ஒருவர்

III. நடித்த நாடகங்கள் :

1. லோபியின் காதல்
2. தாகம்
3. மன்னிப்பு
4. பசி
5. கற்புக்கனல்
6. பதியூர் ராணி
7. ஓளி பிறந்தது
8. ஆராமுது அசடா
9. சாந்தி நிலையம்

IV. எழுதிய வாரென்ஸி நாடகங்களுட் சில :

1. தாளக்காவடி
2. காதல் கைநட்டம்
3. வருடம் பிறந்து முன்னம் முன்னம்...
4. இறுதிப் பரிசு
5. பஞ்சபூதங்கள்

சன்னைகம் திருமகள் அழுத்தகத்தில், குரும்பசிட்டி, திரு. மு. சபாரத்தினம் அவர்களால் அக்ஷிடப்பட்டு, குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபையினரால் வெளியிடப்பெற்றது. —246/8-74